

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝ. ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Β'. ΤΕΥΧΟΣ 69^{ον}

24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1926

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αυτήγραφοι ἐπιστολαὶ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου
Κύριον ἄρθρον
Ἑξωτερικὴ ἐβδομας
Ἑσωτερικὴ ἐβδομας
Οἰκονομολογικὴ ἐβδομας
Ξενοφ. Μαυρομάτη — Αἱ πολιτεῖαι τοῦ Μεσολογγίου
Στεφάνου Σκουλούδη — Ἑπτὰ μηνῶν Πρωθυπουργία
Δημ. Η. Γούναρη — Τὸ πρῶτον πολιτικὸν πρόγραμμα
Διον. Ζαμάνου — Παρατηρήσεις οἰκονομικαὶ
Ἄνδρ. Κονδάρη — Ἡ ἀεροπορικὴ ἄμυνα
Ἀπὸ τὴν «Θέμιδα» — Ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη
Ἡ Ἰσπανικὴ Δικτατορία

ΑΘΗΝΑΙ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 150
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » » 75
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (γενικῶς) £ 1
» ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρια 5
Ἑξάμηνοι συνδρομαὶ Ἑξωτερικοῦ καὶ τρίμη-
νοι Ἑσωτερικοῦ δὲν γίνονται δεκταί.

— Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν ἰδιαίτεραι
συμφωνίαι.
— Τὰ ἐμβάσματα ἀπευθύνονται δι' ἐπι-
ταγῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν.
— Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀπο-
στολὴν τοῦ φύλλου οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ
παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν
Διεύθυνσιν.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΕΙΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘ.: ΤΡΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛ. ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 72.000.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 28.600.000

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ :

ΑΘΗΝΑΙ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΑΙΓΙΟΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ (Δεδεσγάνης)
ΑΜΦΙΣΣΑ
ΑΜΑΛΙΑΣ
ΑΡΓΟΣ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
ΒΑΘΥ (Σάμου)
ΒΟΛΟΣ
ΓΑΡΓΑΔΙΑΝΟΙ
ΓΥΘΕΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ
ΔΡΑΜΑ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΘΗΒΑΙ
ΙΘΑΚΗ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΚΑΒΑΛΑ
ΚΑΛΑΜΑΙ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ
ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ
(Σάμου)
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ
ΚΑΣΤΟΡΙΑ
ΚΑΣΤΡΟΝ
(Δήμνου)
ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΙΑΤΟΝ

ΚΟΖΑΝΗ
ΚΟΜΟΤΙΝΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΣ
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ
ΛΑΜΙΑ
ΛΑΡΙΣΣΑ
ΛΕΒΑΔΕΙΑ
ΛΕΥΚΑΣ
ΛΙΜΝΗ (Εύβοιας)
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ
ΞΑΝΘΗ
ΕΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ
ΠΑΤΡΑΙ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
πλ. Τελεωνίου

ΠΟΤΑΜΟΣ
(Κυθήρων)
ΠΡΕΒΕΖΑ
ΠΥΡΓΟΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΣΠΑΡΤΗ
ΣΟΡΟΒΙΤΣ
ΣΥΡΟΣ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ
ΤΣΟΥΓΛΙΟΝ
ΥΔΡΑ
ΦΛΩΡΙΝΑ
ΧΑΛΚΙΣ
ΧΑΝΙΑ
ΧΙΟΣ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ : ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Pine Street 25 ΒΟΣΤΩΝΗ
Athens Banker's Corporation.

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ : ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Fenchurch Street 22.

ΕΝ ΚΥΠΡΩ : ΛΕΜΕΣΟΣ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΚΑΪΡΟΝ, ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ.

ΠΥΚΝΟΤΑΤΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

Καταθέσεις εις Δραχμάς και Συνάλλαγμα επί του Έξωτερικού
έν όψει και επί προθεσμία.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ. 20.000 πρὸς 4 ο/ο

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΕΤΟΣ Β'.

24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1926

ΤΕΥΧΟΣ 69ον

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΙΩΑΝ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

22-Ι-1926

Ο Σερβικός Τύπος συνεχίζει την περί προστασίας της σερβικής εν Μακεδονία δῆθεν μειονότητος ἐκστρατείαν του χω-
ρίς ὅμως νὰ κατορθώσῃ μέχρι τῆς στιγ-
μῆς, ὡς φαίνεται, νὰ πείσῃ οὔτε καὶ τὴν
ἐν Σερβίᾳ κοινὴν γνώμην περὶ τῆς ὑπάρ-
ξεως τοιούτων Σέρβων ἐν Μακεδονίᾳ δυ-
ναστευομένων ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων!

Μολονότι καὶ ἡ τελευταία αὕτη ἐπί-
θεσις τοῦ σερβικοῦ Τύπου καὶ τοῦ ἡμιε-
πισήμου τοιούτου διεξάγεται μετ' ἡκιστα
φιλικὸν πρὸς τὴν Ἑλλάδα τόνον καὶ ἐν
ἄκρᾳ ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἐπισήμους σερ-
βικὰς δηλώσεις περὶ φιλικῶν πρὸς τοὺς
γείτονας καὶ τέως συμμάχους διαθέσεις,
οὐδεμία ἐν τούτοις προξενεῖται ἐν Ἀθή-
ναις ἀνησυχία. Οὔτε τὰ ἄρθρα τῶν ἐφη-
μερίδων τοῦ Βελιγραδίου, οὔτε αἱ ἐνέρ-
γειαὶ κύκλων τινῶν τῆς τέως συμμά-
χου μας, οἵτινες κύκλοι, ἐπηρεαζόμενοι
ἀπὸ παλαιάς των σχέσεις καὶ φυλετικὰς
συμπαθείας των ἐνεπνεύστησαν τὸ περὶ
σερβικῶν μειονοτήτων ἐν Μακεδονίᾳ πυ-
ροτέγνημα, εἶναι δυνατόν καὶ νὰ δημι-
ουργήσουν βεβαίως τοὺς ἀνυπάρχοντες
Σερβομακεδόνας, πολλῶ δὲ μᾶλλον νὰ
ἀποδείξουν ὅτι πιέζονται ὑπὸ τῶν ἑλλη-
νικῶν ἀρχῶν. Ἀλλ' οὔτε τοῦ ἀπωτέρω
σκοποῦ των ἐπέτυχον, καὶ κατὰ τὰς ἀ-

πολύτως ἐγκύρους πληροφορίας μας ἐ-
πίσθη ἤδη ἡ σερβικὴ Κυβέρνησις καὶ
τάχιον ἢ βράδιον θὰ ἀναγκασθῇ ὑπὸ τῶν
πραγμάτων νὰ προσανατολισθῇ πρὸς τὴν
κατεύθυνσιν, ἣν ἐχάραξεν ἡ εὐρωπαϊκὴ
διπλωματία καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας ὅλαι αἱ
ἐνδείξεις μαρτυροῦν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ
παρεκκλίνῃ, διότι καὶ τῶν Λαῶν ἡ ἐπι-
ταγὴ εἶναι πρὸς τοῦτο σαφής.

Μετὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἑλληνοσερβι-
κῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν ἀνανέ-
ωσιν τῆς συμμαχίας, διακοπὴν ἣτις δὲν
δύναται οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ν' ἀποδοθῇ
εἰς ἡμᾶς, ἡ Ἑλλάς, ἐπιθυμοῦσα νὰ συν-
τελέσῃ εἰς τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν
τῇ Βαλκανικῇ, ἐχάραξε νέαν γραμμὴν γε-
νικωτέρας κατευθύνσεως, προτείνασα
τὴν σύναψιν τοῦ Βαλκανικοῦ συμφώνου.
Ἡ ἑλληνικὴ πρότασις ἐγένετο εὐμένε-
στατα δεκτὴ, ὡς ἦτο ἄλλωστε φυσικόν, ὑ-
πὸ τῆς διεθνoῦς κοινῆς γνώμης, ἥτις ὅχι
ἀδικοιολογήτως στρέφει πάντοτε ἀνησυ-
χως τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Βαλκανικὴν.
Ἀλλ' ἦτο ἐπίσης φυσικόν νὰ ἐμφανισθῇ
ἡ κατὰ τῆς ἑλληνικῆς προτάσεως σερ-
βικὴ ἀντίδρασις, ἥτις παρὰ τὸ τελευταί-
ον διάδημα ἐν Ἀθήναις τοῦ κ. Γαβροή-
λοβιτς δὲν ἦρθη πραγματικῶς.

Τὸ σύμφωνον περιλαμβάνον ὅλας τὰς

Βαλκανικάς γώρας; κατασφαλίζει αναμφοισθητήτως τήν ειρήνην πολὺ ἀσφαλέςτερον ἀπὸ τὰς μονομερεῖς συμμαχίας, αἱ ὁποῖαι, ὡς δημιουργοῦσαι μείζονας ὑπογρεώσεις, ἀπαιτοῦν καὶ θυσίας παρὰ τῶν συμβαλλομένων. Τὸ ἐπιχείρημα δὲ τοῦ κ. Νίντσις περὶ προηγουμένης ἐπιλύσεως τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων ἀποτελεῖ μόνον προσπάθειαν ἀναβολῆς τοῦ συμφώνου ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἐπαναφορᾶς εἰς συζήτησιν τῶν σερβικῶν ἀξιώσεων. Ἀλλὰ, προκειμένου περὶ τῆς συνάψεως συμφώνου κατασφαλίζοντος τὸ καθεστὼς

τῶν συνθηκῶν καὶ ἀποβλέποντος εἰς τὸ νὰ προλαμβάνη τὰς μεταξὺ ὁμόρων προστριβὰς, οὐδεμία ἀνάγκη ἐπιβάλλει καὶ τὴν συζήτησιν ἢ υἱοθέτησιν παρὰ τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν χωρῶν τῶν σερβικῶν ἀξιώσεων, ὅταν μάλιστα αὐταὶ ἔγουν τὸν χαρακτῆρα μειώσεως τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος.

Ὡς ἐτονίσσαμεν ἤδη, ἡ κατεύθυνσις τῆς διεθνoῦς κοινῆς γνώμης εἶναι τόσον σαφῶς ἐπιβλητικὴ, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ χωρήσῃ ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἡ Σερβία θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ὑποκύψῃ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Πολιτικοὶ ἀρθρογράφοι γαλλικῶν ἐφημερίδων σχολιάζοντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ζήτημα ἐνδεχομένης συμπράξεως Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀγγλίας φρονοῦσιν ὅτι ἐκ τοιοῦτου γεγονότος δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ προκληθῶσι ζωηραὶ ἀνησυχίαι ἐν Βελιγραδίῳ. Σχετικῶς πρὸς τοῦτο, πρόσφατοι πληροφοροὶ ἐκ Βελιγραδίου ἀναφέρουν ὅτι ἔλαβε χώραν αὐτοῖσι ἀγγλικὸν διάβημα ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ ἐπικρατοῦσης ἀνωμαλίας, λόγῳ τοῦ ζητήματος τῶν μειονοτήτων, τὸ ὅποιον τόσον ἀτυχῶς ἀνακινεῖ ἡ σερβικὴ πολιτικὴ. Καὶ τὴν μὲν πληροφορίαν περὶ τοῦ διαδήματος τούτου ἐξ οὐδεμίας ἐπισήμου πηγῆς εἶδομεν ἐπιβεβαιωμένην, θεωροῦμεν δὲ αὐτὴν μᾶλλον ὡς οὐχὶ σοβαράν. Δέον ὅμως νὰ κριθῇ ἡ πληροφορία αὕτη ὡς χαρακτηριστικὴ τῆς ὑφισταμένης θέσεως τῶν διπλωματικῶν πραγμάτων ἐν τῇ Βαλκανικῇ. Δὲν εἶναι ἀπόκρυφον τὸ γεγονός ὅτι παρὰ τὰς τόσον ζωηρῶς διαφημισθείσας προτέρας ἐπιτυχίας της, ἐν Γενεύῃ ἰδίως, ἡ σερβικὴ διπλωματία διὰ τῆς ἀλαζόνος ἀδιαλλαξίας της οὐδὲν τὸ λαμπρὸν ἐπέτυχε κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῶν ἐλληνοσερβικῶν διαπραγματεύσεων τῶν διεξαχθεισῶν ἐν Βελιγραδίῳ παρὰ τοῦ κ. Κακλαμάνου.

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ τοῦδε ὡς γεγονός τετελεσμένον ἡ ἰταλοελληνικὴ προσεγγίσις, ὡς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐνέχουσα χαρακτῆρα «διπλωματικῆς πράξεως» ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἤδη ἀγγλοῖταλικὴ συνεργασία. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου δέον νὰ τονισθῇ ὅτι δὲν πρόκειται

νὰ καταρτισθῇ «σύμφωνον φιλίας» ὡς τὸ ἐφημέριον ἀξίας ἰταλοσερβικόν, τὸ ἀτονῆσαν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς ὑπογραφῆς του, οὐδὲ πρόκειται νὰ καταρτισθῶσι συμμαχίαι. Ὁ καθορισμὸς μιᾶς κοινῆς βάσεως πρὸς συνεργασίαν ἐν ὥρᾳ μελλοντικῶν κινήσεων ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν σκοπὸν τῶν διεξαγομένων ἤδη συζητήσεων, αἵτινες ὁμῶς ἐὰν ἀπολήξωσι καλῶς, θέλουσιν ἀποκαταστήσῃ τάξιν πραγμάτων λίαν ἐπιωφελεῖ διὰ τὸ καθεστὼς τῆς εἰρήνης κατ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Σερβίας, παρὰ τὸν τεχνητὸν θόρυβον, τὸν ὅποιον προκαλεῖ ἡ σερβικὴ πολιτικὴ διὰ τὸ ἀνυπαρκτὸν ζήτημα τῆς σερβικῆς μειονότητος ἐν Ἑλλάδι, αἱ τελευταῖαι πληροφοροὶ ἀναφέρουν σημαντικὴν τινα πρόσδον εἰς τὰς ἀπὸ τοσοῦτου χρόνου ληθαργούσας διαπραγματεύσεις. Προκειμένου νὰ ἐπαναληφθῶσιν αὐταὶ εἰδικῶς διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐλευθέρως σερβικῆς ζώνης ἐν Θεσσαλονίκῃ, δυνάμεθα ἀνευ κινδύνου τινὸς νὰ διατυπώσωμεν αἰσιδοδόξους προβλέψεις. Τὸ γεγονός ὅτι ἡ Σερβία προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ πράγματα εἰς βάρος μας, ἀποδεικνύει τὴν ἐπιθυμίαν της, ὅπως μὴ παραταθῇ ἐπὶ μακρὸν εἰσέτι τὸ ἐκκρεμὲς ζήτημα τῆς ἀνανεώσεως τῆς συμμαχίας.

Αἱ ἀντιπροσωπεῖαι Ἑλλάδος καὶ Σερβίας συνεργόμεναι ἐν Θεσσαλονίκῃ θὰ ἀσχοληθῶσι κυρίως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν τῆς σερβικῆς ζώνης, τὸ ὅποιον παρουσιάζει τὰς περισσοτέρας δυσχερείας. Κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ ἀρμοδίου διευθυντοῦ τῆς σερβικῆς ζώνης,

ὑπάρχουσι διαφωνίαι ἐπὶ πολλῶν ζητημάτων. Ἀλλ' εἴτε ἐπιτευχθῇ συμφωνία ἐπ' αὐτῶν εἴτε ὄχι, ἡ σερβικὴ ἀντιπροσωπεῖα εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ὑπογράψῃ κατ' ἀρχὴν τὴν σχετικὴν Σύμβασιν, ἐπαφιεμένου τοῦ διακανονισμοῦ τῶν λεπτομερειῶν ζητημάτων εἰς τὰς δύο ἐνδιαφερομένας Κυβερνήσεις. Κατόπιν τούτου δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς λίαν πιθανὴ ἡ ἐπανάληψις διαπραγματεύσεων γενικωτέρας σημασίας.

Τὰς διαθέσεις τῆς σερβικῆς πολιτικῆς, τῆς ὁποίας τὴν ἀδιαλλαξίαν βλέπομεν ἤδη ἐλαφρῶς καμπτομένην, ἐκφράζουσι λίαν σαφῶς πρόσφατοι δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Νίντσις ὁμιλοῦντος ἀπὸ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βήματος. «Ἐπιθυμοῦμεν, τονίζει, ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν ὁδὸν τὴν ἐγκαινισθεῖσαν διὰ τῆς Συμφωνίας τοῦ Λοκάρνο. Ἀλλὰ πρέπει προηγουμένως νὰ διευθετησωμεν ὅλα τὰ ὑπάρχοντα μετὰ τῶν γειτόνων μας ἐκκρεμῇ ζητήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐκκρεμότης παρουσιάζει μεγίστην δυσχερείαν». Καὶ εἶναι μὲν δυνατόν νὰ ἀντεῖπῃ τις εἰς τὸν Σέρβον Ὑπουργὸν ὅτι ὁ διακανονισμὸς πάντων τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας καθιστᾷ περιττὴν τὴν συνομολόγησιν Συμφώνου διαιτητικοῦ, τῆς διαιτησίας οὐσης ἀχρήστου ἐφόσον δὲν πρόκειται νὰ ὑπάρῃ ἔδαφος πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῆς. Οὐχ ἥττον ὅμως δεχόμεθα κατ' ἀνάγκην τὰς δηλώσεις ταύτας ὡς ἐχούσας φιλικὸν χαρακτῆρα, δεδομένου ὅτι ἀπὸ σερβικῆς ἀπόψεως ἐκφράζεται δι' αὐτῶν ἡ δυνατότης ἐν τῷ μέλλοντι τῆς ἐπιλύσεως πάντων τῶν ὑφισταμένων ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐλληνοτουρκικῶν συμβάσεων, δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὡς δεδομένον ὅτι ἀμφοτέραι αἱ Κυβερνήσεις ἀδιαφοροῦσι περὶ αὐτῆς. Αἱ τελευταῖαι ἐκ Κωνσταντινουπόλε-

ως πληροφοροὶ ἀναφέρουν ὅτι ἐξ Ἀγκύρας ἐπροτάθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἡ ἐγκατάλειψις τῶν Συμβάσεων καὶ ἡ διάλυσις τῆς Μικρῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν. Δὲν ἔχομεν στοιχεῖον τι ὅπως προεικάσωμεν τὴν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος ἀπόφασιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Πιθανὸν εἶναι, ἐκτιμωμένης καλῶς τῆς σημερινῆς θέσεως τῶν πραγμάτων, νὰ μὴν ἐπιφέρῃ οὐσιαστικὴν ἀντίρρηση ἐπ' αὐτοῦ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

Τὴν εὐρωπαϊκὴν δημοσίαν γνώμην ἀσχολεῖ τὸ ζήτημα τῶν ἀγγλοσερβικῶν διαπραγματεύσεων. Τὴν ἐν Ρωσίᾳ ἐπικράτησιν τοῦ Ρίκωφ, τοῦ ὁποίου ἐπαινεῖται ἡ μετριοπάθεια, θεωροῦσιν ὡς εὐνοϊκὸν προμνηυμα, δεδομένου ὅτι οὗτος ἔχει ἐκφρασθῇ ἄλλοτε ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἀποκαταστήσῃ ἡ Ρωσία τὰς σχέσεις της μετὰ πασῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων. Ἐν Γερμανίᾳ ἡ πολιτικὴ κατάσταση παραμένει εἰσέτι ἀκαθόριστος. Ἐπικρατεῖ καὶ ἐκεῖ ποῖα τις κοινοβουλευτικὴ ἀναρχία, συναντᾷ δὲ ἀπιστεύτους δυσχερείας ἡ πρόσληψις τοῦ Κώχ εἰς τὴν ὑπὸ τὸν Λούτερ καταρτιζομένην Κυβέρνησιν. Ἐν Γαλλίᾳ, ἡ κατάσταση παραμένει ἡ αὐτή, οὐδενὸς ριζικοῦ οἰκονομικοῦ μέτρου τεθέντος εἰς ἐφαρμογὴν. Ὁ κ. Μπριὰν φαίνεται ἀποφασισμένος, συμφώνως πρὸς τὰς δηλώσεις του, νὰ διευθετήσῃ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα κατ' ὅποιονδήποτε τρόπον. Ἀλλ' εἶναι φανερόν ἐπίσης ὅτι προσπαθεῖ νὰ κερδίσῃ καιρὸν, ψυχολογικῶς κρίνων ὅτι κατ' ἡν ὥραν ἐπικρατεῖ ἡ μείζων ἐντασις τῆς τρικυμίας, εἶναι φρόνιμον νὰ μὴ ἀντιμετωπίζῃ τις αὐτὴν κατ' εὐθείαν. Τελευταίαν διάθεσιν ἀποδίδουν εἰς αὐτὸν οἱ ἐπικρίνοντες τὴν πολιτικὴν του. Ἀποδίδουν τούτεστιν εἰς αὐτὸν ὅτι ἐπιδιώκει νὰ μεταβάλῃ τὸν χαρακτῆρα τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως εἰς χρόνιον ἐνδιαφερόμενος μόνον διὰ τὸ παρὸν καὶ ἀδιαφορῶν διὰ τὸ μέλλον. **PROBUS**

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΥ Ι. ΤΡΩΙΑΝΟΥ

ΠΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΙ
ΕΦΘΑΣΑΜΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΝ

Πλήρης εξέταση, ἀνάλυσις καὶ σύγκρισις τῶν ἐσωτερικῶν γεγονότων.

ΕΞΟΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Παγκάλου, θέλουσα νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἐπαγγελίας τὰς ὁποίας ἔδωκε πρὸς τὸν Λαὸν μετὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς δικτατορίας, ἀπεφάσισε τὴν λειτουργίαν τοῦ ἀποκεντρωτικοῦ συστήματος διὰ τῆς ἰδρύσεως τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας τῶν Νομαρχῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο, ὅσον καὶ ἂν ἀποτελῇ σταθμὸν εἰς τὴν δημιουργίαν νέας διοικητικῆς δράσεως, διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ἀποτύχῃ ἐφόσον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ Λαοῦ ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων του καὶ ὁρίζεται ὅτι οἱ Νομαρχιακοὶ Σύμβουλοι θὰ διορίζωνται ὑπὸ τοῦ Κράτους. Λαϊκοὶ θεσμοί, ὡς εἶνε τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια καὶ τὸ ἀποκεντρωτικὸν σύστημα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ λειτουργήσουν καλῶς εἰ μὴ ἐφόσον εἶνε αἰρετὰ καὶ στηρίζονται εἰς τὴν δεδηλωμένην θέλησιν τοῦ Λαοῦ, ἄλλως μεταβάλλονται εἰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, καὶ ἐκτελούνται τοῦ προορισμοῦ των. Διὰ τοῦτο ἡ προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως ὅπως διὰ τῆς καθιερώσεως τῆς αὐτοδιοικήσεως ἐπιτύχῃ βελτίωσιν τῆς διοικητικῆς λειτουργίας εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ἀποδώσῃ οἷα ἀναμένονται ἀποτελέσματα ἀφ' οὗ ἡ λαϊκὴ μορφή τοῦ θεσμοῦ τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων αἰρεται διὰ τοῦ μελετωμένου διορισμοῦ τῶν Νομαρχιακῶν Συμβούλων. Ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα σαφῶς πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἀνάγκην τῆς βελτιώσεως τῆς διοικήσεως, δύναται νὰ ἀποδέλῃ μετὰ μεϊζονος ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν γνώμην τοῦ Λαοῦ, ἵνα ἡ λειτουργία τῶν Νομαρχιακῶν Συμβουλίων ἀποδῇ ὠφέλιμος εἰς τὴν χώραν καὶ ἀποδώσῃ τοὺς ἐπιδιωκόμενους καρπούς.

Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Παγκάλου πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Μενιδίου κατὰ τὴν γενομένην τελετὴν τῆς θεμελιώσεως τοῦ σχολείου θηλέως εἶνε λίαν χαρακτηριστικά.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσε μετὰ τὸ ἀλ-καὶ τὰ ἐξῆς :

«Δύναται νὰ λεχθῇ μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ὁ Λαὸς σήμερον εὗρε τὴν ὁδόν, ἣν ὀφείλει ν' ἀκολουθήσῃ καὶ ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐλευθρίων πολιτικῶν φρονημάτων τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν ἐπίδυσιν εἰς τὴν οικονομικὴν αὐτοῦ ἀνασύνταξιν καὶ τὴν ἐν γένει πρόδον, αἵτινες θὰ τοῦ ἀποδώσουν καὶ πάλιν τὴν εὐτυχίαν ὡς οἰκογενειάρχου, ὡς πολίτου καὶ ὡς μέλους τῆς κοινωνίας.

Οἱ ἄλλοτε πολιτικοὶ τοῦ ἡγέται δὲν εὗρισκουν πλέον θέσιν πλησίον του, κατόπιν τῆς

σημειωθείσης ἐσχάτως χρεωκοπίας των. Τὴν λυδίαν λίθον τῆς λαϊκῆς ψυχολογίας ἀποτελοῦν οἱ κάτοικοι τοῦ Μενιδίου, οἱ ὅποιοι, ὡς εἶδατε, συνεφιλώθησαν καὶ περιβάλλουν τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των.

Μεθ' ἐκάστην ἐθνικὴν συμφορὰν ἐπακολουθεῖ μισραϊὸς ἢ ἀνὴρ θωαίος.

Εἰς ἡμᾶς ἔλαχεν ὁ κληρὸς νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν ἀνὴρ θωαίαν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν νὰ ἐπιτύχωμεν».

Ὡσαύτως ὁμιλῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐκάνισε τὴν τακτικὴν τῶν προηγουμένων ἐπαναστάσεων ἀπὸ τοῦ 1909 καὶ ἐντεῦθεν, καὶ ἀρχηγοὶ τῶν ὁποίων μολοντί διεπνέοντο ὑπὸ ἀρίστων διαθέσεων δὲν ἐπέτυχον ἐν τοῦτοις νὰ πραγματοποιήσουν τοὺς σκοποὺς εἰς τοὺς ὁποίους ἔτεινον αἱ ἐπαναστάσεις αὗται, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐβιάσθησαν νὰ προκηρύξουν ἐκλογάς, παραδῶσαντες οὕτω τὸ ἔργον των εἰς χεῖρας ἀνικάνων καὶ φαυλοκρατῶν. Εἰς τὰ σφάλματα ταῦτα, προσέθεσεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ περιπέσῃ ἡ παρούσα (νέα) κατάσταση, ἐφόσον στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Λαοῦ. Ὅταν ἀντιληφθῇ πασιδῆλως ὅτι ἀπώλεσε ταύτην τότε θὰ παραιτηθῇ. Συ γ κ ε κ ρ ι μ ι ε ν ω ς ἡ Κ υ β ε ρ ν η σ ι ς θ ᾶ ὁ δ η γ ῆ σ η ε ἰ ς ἐ κ λ ο γ ᾶ ς μ ὁ ν ο ν ὅ τ α ν ἐ π ι τ ῦ χ η τ ῆ ν ἀ ν ᾶ ρ ρ ω σ ι ν τ ο ῦ ἀ σ θ ε ν ο ῦ ν τ ο ς κ ρ α τ ι κ ο ῦ ὁ ρ γ α ν ι σ μ ο ῦ.

Ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσασα τὴν ἐφαρμογὴν οικονομικῶν προέβῃ εἰς τὴν κατάρτησιν τῶν ὑπουργείων Προνοίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν δαπανῶν τῶν ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν, Παιδείας καὶ Στρατιωτικῶν. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας παρητήθη, διωρίσθησαν δὲ ὑφυπουργοὶ οἱ κ. κ. Περιδολαρόπουλος τῆς Γεωργίας, Μανιατόπουλος τῆς Παιδείας καὶ Μακρῆς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναλαμβάνον τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου.

Συγχρόνως ἀπεφασίσθη ἡ περικοπὴ δαπανῶν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Ἐπὶ τοῦτου ὁ τέως ὑπουργὸς κ. Χατζηκυριάκος ἐρωτήθηκε ἐδήλωσεν ὅτι διὰ τοῦ μέτρου τοῦτου ἀναστέλλεται ἐν μέρει μόνον τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα αὐτοῦ. Ἡ διαταγὴ ὅμως δὲν θίγει τὴν γενομένην ἀναγκάσιν τῶν σκαφῶν τοῦ στόλου ἥτις θὰ

στοιχίσῃ τελικῶς 350 χιλ. λιρῶν περίπου, θὰ βραδύνῃ ὅμως τὴν ἑνάρξιν τῆς ἰδρύσεως τοῦ νέου Ναυστάθμου.

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν ἐὰν οἱ λόγοι οἵτινες ἐπέβαλον τὴν ἀναστολήν ταύτην ὀφείλονται εἰς ἔλλειψιν χρημάτων ὁ κ. Χατζηκυριάκος ἀπήντησεν :

— Βεβαίως λόγοι οικονομικῆς στενοχωρίας ἐπέβαλον τὴν διακοπὴν, ἣν καὶ εἶχον προνοήσει διὰ τὴν ἐξεύρεσιν μέρους τῶν χρημάτων πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ νέου Ναυστάθμου.

Ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν γερμανικῶν πλοίων τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ἡ Ἑλλάς ὡς πολεμικὴν ἀποζημίωσιν, συνεκεντρώσαμεν τὸ ποσὸν τῶν 13 χιλ. λιρῶν. Ἐκ τῆς πωλήσεως τῆς «Λέσβου» ὑπολογίζω εἰσπραξίαν 15 χιλ. λιρῶν.

Ἐκ τῆς διαθέσεως δὲ τοῦ ὑλικῶν τῶν τριῶν πεπαλαιωμένων θωρηκτῶν «Υἱρα», «Σπέτσα», «Φαρρά», ἀσφαλῶς θὰ εἰσπράξωμεν ἑτέρας 25 χιλ. λιρῶν. Οὕτω ἐν τοῦ ποσῶ τῶν 53 χιλ. λιρῶν καὶ μὲ ἄλλους τινὰς συνδυασμοὺς εὐχερὲς θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἀρχίσωμεν τὴν μεταφορὰν τοῦ Προγυμναστηρίου εἰς τὸν νέον Ναυστάθμον.

Ἡ νέα ὁργάνωσις τῆς χωροφυλακῆς ἐπέτρεψε τὴν ἀνάληψιν τῆς ἀσφαλείας τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τῶν Πατρῶν, ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων. Ἡ ἀστυνομία τῶν πόλεων περιορίσθη μόνον εἰς τὴν τροχαίαν κίνησιν, εἰς τὴν ἀγορανομίαν, εἰς τὴν τήρησιν τῆς τάξεως. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τούτου ἐδημιουργήθη ἡ ἐντύπωσις περὶ ἐπιδιωκόμενης καταργήσεως τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων, ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας μετὰ τοῦ ὁργανωτοῦ κ. Χαλνίντεϋ ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ συνωμίλησαν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐρωτήθηκε ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπήντησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ καταργήσῃ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων καὶ ὅτι τὰ δύο Σώματα ἐργάζονται μετὰ ζήλου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινού.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς πρωτευούσης κατέστη γνωστὸν ὅτι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ κ. Βενιζέλου ἤρχισαν ἐργαζόμενοι μὲ τὸν σκοπὸν τῆς ἐπανόδου τοῦ ἀρχηγοῦ των εἰς τὴν Ἑλλάδα. Συνετάχθησαν ἀναφοραὶ αἵτινες περιάγονται πρὸς ὑπογραφήν ὑπὸ τῶν πολιτῶν, δι' ὧν νὰ φανῇ ὅτι προσεκληθῇ ὑπὸ τοῦ Λαοῦ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κ. Βενιζέλος καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν κινήων. Συγχρόνως καταβάλλονται προσπάθειαι ἐν Παρίσις ὅπως διὰ τῶν ξένων ἐνισχυθῇ ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ δημιουργηθῇ οὕτως νέα κατάσταση πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν διαφόρων ἐξωτερικῶν καὶ

ἐσωτερικῶν ζητημάτων. Ἡ Κυβέρνησις παρακολουθοῦσα τὴν κίνησιν ταύτην εὗρισκει ὅτι οὐδεμίαν αὐτὴ ἔχει σημασίαν καὶ εἶνε μᾶλλον προσπάθειαι τῶν ὁπαδῶν τῶν Βενιζελικῶν κομμάτων ὅπως συγκρατήσουν ἑαυτοὺς, μετὰ τὴν πλήρη χρεωκοπίαν τῶν Βενιζελικῶν πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ τὴν ἀχρήστευσιν αὐτῶν...

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ὁ τέως Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος Γεώργιος, συνομιλῶν ἐν Ρώμῃ πρὸς ὁμιλον συντακτῶν, ἐκ Φλωρεντίας, ἐξέθεκεν εἰς αἰτοὺς τὰς ἀπίψεις του περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς καταστάσεως, διὰ τὴν ὁποίαν νομίζει ὅτι ἀπὸ ἐτῶν ἤδη εἶνε ἀνώμαλος.

Ὁ Γεώργιος ἀνέφερεν ὅτι αἱ διαδεχθεῖσαι ἀλλήλας εἰς τὴν ἀρχὴν διάφοροι Κυβερνήσεις προσεπάθησαν χωρὶς ἀποτέλεσμα νὰ ἐπαναφέρουν τὴν τάξιν καὶ τὴν πολιτικὴν ὁμαλότητα, ἐνῶ ὁ λαὸς δὲν ἀντεπροσωπεύθη γνησίως εἰς τὸ Κοινοβούλιον.

Προσέθηκεν δὲ, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εἶνε πειθαρχικὸν καὶ διατηρεῖ πάντοτε τὰ συντηρητικὰ τοῦ αἰσθήματος, δὲν ὑπάρχει δὲ κανεὶς φόβος, ὅτι θὰ κατακραθῇ ὁ Λαὸς πάσης ἐλευθερίας ἡ ὁποία ἐνδεχόμενως θὰ τοῦ παπαρῆχετο.

Ὁ τέως Βασιλεὺς προσέθηκεν, ὅτι ἐὰν ἐγνώριζεν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν συνταγματικὴν μοναρχίαν ἢ δὲν τὸν ἀναγνωρίζει ὡς νόμιμον μονάρχην θὰ ἦτο ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος θὰ ὑπετάσσετο εἰς τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐσημειώθη νέα πολιτικὴ κίνησις περὶ τὸν κ. Ἐπ. Χαρίλαον πρῶτον ὑπουργὸν καὶ πρέσβυν τοῦ Ἑμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν. Ἡ κίνησις αὕτη ἀποβλέπουσα εἰς τὴν δημιουργίαν πολιτικοῦ κόμματος ἀστικῆς μορφῆς εὐρίσκεται εἰς τὰ πρῶτά της βήματα ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ προσέλθῃ ποῖα θὰ εἶνε ἡ ἔκτασις αὐτῆς.

Προκειμένου ν' ἀρχίσῃ ἡ διάξις τῶν λιποτακτῶν καὶ ἀνυποτάκτων τῶν ὑπουργείων τῶν Στρατιωτικῶν ἐκκινουμένη πρὸς τὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι θ' ἀναλάβουν τὴν καταδίωξιν πινάκων, ἐμφαίνοντα κατὰ κατηγορίας τὰ πιστοποιητικὰ τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως ἅτινα πρέπει νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ἕκαστος πολίτης. Ἐπίσης γνωρίζει ποῖοι εἶνε ὑπόχρεοι πρὸς στρατεύσιν.

Οἱ ἐφεδροὶ, ἱκανοὶ ἢ βοηθητικοὶ τῶν κλάσεων 1907-1924 πρέπει νὰ ἔχουν τὰ φύλλα πείρας, τὰ χορηγηθέντα αὐτοῖς συμφώνως πρὸς

τὸ ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου 1925 διάταγμα. Οἱ ἀπολυθέντες ἀπαλλαγέντες τῆς κλάσεως 1925 τὰ φύλλα πορείας τὰ χορηγηθέντα αὐτοῖς κατὰ τὴν ἀπόλυσίν των. Οἱ ἑσδρὸι, ἱκανοὶ ἢ βοηθητικοὶ τῶν κλάσεων 1898-1906, τὰ κατὰ τὴν ἀπόλυσίν των χορηγηθέντα ἀπολυτήρια ἢ πιστοποιητικὰ τῶν οἰκείων στρατολογικῶν γραφείων περὶ ἐκπληρώσεως τῶν υποχρεώσεών των.

Οἱ ἑσδρὸι, ἱκανοὶ ἢ βοηθητικοί, τῶν κλάσεων 1906—1924, οἱ μεταφερθέντες εἰς τὴν β' σειράν ἑσδρείας, τὰ κατὰ τὴν ἀπόλυσίν των χορηγηθέντα ἀπολυτήρια ἢ τὰ πιστοποιητικὰ τῶν οἰκείων στρατολογικῶν γραφείων περὶ τῆς μεταφορᾶς ταύτης. Οἱ ἀνίκανοι καὶ ἐν ἀνάδολῇ διατελοῦντες, λόγῳ σπουδῶν ἢ δι' ὑπηρετούντα ἀδελφόν, πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου στρατολογικοῦ γραφείου. Ἐπίσης τοιοῦτον ἢ τὸ προσωρινὸν αὐτῶν ἀπολυτήριον δέον νὰ ἔχουν οἱ ἐν ἐτήσιᾳ ἀνάδολῇ, λόγῳ παθήσεως, διατελοῦντες.

Οἱ πρόσφυγες τῶν κλάσεων 1905—1923, εἰς οὓς συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἕλληνες τὸ γένος ἀνταλλάξιμοι, πρέπει νὰ ἔχουν πιστοποιητικὸν τῆς σχετικῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἐγγραφῆς των εἰς τὰ κατὰ τὴν ἀπόλυσίν των χορηγηθέντα ἀπολυτήρια. Οἱ ἀνίκανοι εἰς κατηγορίαν ἢ περιφερείαν μὴ κληθείσας καὶ μὴ συμπεριλαμβανομένας εἰς τὰς ἄνω κατηγορίας, πιστοποιητικὸν τοῦ στρατολογικοῦ γραφείου ἢ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος περὶ τοῦ ἐτους γεννήσεως ὑφ' ὃ εἶνε ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρώα. Οἱ διατείνοντες ξένην ὑπηκοότητα, πιστοποιητικὸν τῆς οἰκείας προξενικῆς ἢ διπλωματικῆς ἀρχῆς τοῦ κράτους, οὗ τυγχάνουσι ὑπὸν, κενυρωμένον τὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Θεωροῦνται στρατεύσιμοι :

Ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος : Ἀπὸ τῆς κλάσεως 1898 καὶ ἐντεῦθεν. Οἱ ἀπαλλαγέντες καὶ διαθέσιμοι ἀπὸ τῆς κλάσεως 1900 καὶ ἐντεῦθεν. Ἐκ Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου : Ἀπὸ τῆς κλάσεως 1900 καὶ ἐντεῦθεν. Ἐκ Κρήτης καὶ Ἀρχιπελάγους 1903 καὶ ἐντεῦθεν. Πρόσφυγες : Ἀπὸ τῆς κλάσεως 1924 καὶ ἐντεῦθεν. Οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταλλάξιμοι ἀπὸ τῆς κλάσεως 1924 καὶ ἐντεῦθεν. Οἱ ἐκ τῶν δύο τελευταίων κατηγοριῶν ἀνήκοντες, εἰς τὰς καλαισιότερας τοῦ 1924 κλάσεις, ἢ τοῖς τῶν κλάσεων 1905—1922, ἐὰν δὲν ἔχουν ἐγγραφήν εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐπιτροπῶν καταρτισθέντα προσφυγικὰ μητρώα, ὑπέχουν τρίμηνον ὑποχρέωσιν, ἐπιβαλλομένην ὡς ποινὴν ὑπὸ τοῦ άρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1925 νομοθετικοῦ διατάγματος.

Τὴν συνεχιζομένην διακοπὴν τῶν ἐφημερίδων «Καθημερινή» καὶ «Ἐλευθέρος Λόγος» ἠκολούθησε καὶ ἡ διακοπὴ τῆς «Ἀθηναϊκῆς» ἥς μάλιστα ὁ διευθυντής κ. Ὁμήρος Εὐελπίδης, γνωστός διὰ τοὺς θαρραλέους ἀγῶνάς του συναλεθρῆ καὶ ἐκρατήθη ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἀφῆθη δ' ἐλεύθερος τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς καθ' ἣν ἐπεδιδάχτο ἀτμοπλοίου ἵνα ἐκτοπισθῇ εἰς Θῆραν. Καὶ ἄλλοτε ἐτονίσθη ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ὅτι ἡ θλίψις τοῦ τύπου δὲν συντελεῖ εἰς τὴν ἐξουάλυνσιν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας. Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅστις εἰς Προεδρείον τῆς «Ἐνώσεως τῶν Συντακτῶν» ἐδήλωσεν ὅτι θὰ διατάξῃ τὴν ἐπανέκδοσιν τῆς «Καθημερινῆς» ἐλπίζομεν ὅτι θὰ πραγματοποιήσῃ ταχέως τὴν ἀπόφασίν του συμπληρῶν αὐτὴν μετὰ τὴν ἀδειαν τῆς ἐπανεκδόσεως καὶ τῶν δύο ἄλλων ἐφημερίδων.

«ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ»

Εἰς τὴν Λαμίαν ἤρξατο ἐκδιδομένη ἑβδομαδιαία ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέα Ἐποχή». Εἰς τὴν συνάδελφον ταύτην, μετ' ἧς οὐδεμίαν ἀπολύτως ἔχομεν ἐχθρικὴν σχέσιν, εὐχόμεθα μακρὰν σταδιοδρομίαν.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

“ΜΑΡΤΥΡΕΣ,,

Τὰ γραφεῖα τῆς «Νέας Ἐποχῆς» διαθέτουν σώματα τοῦ γνωστοῦ ἱστορικοῦ βιβλίου τοῦ κ. Ἰωάν. Μάλλωσκη «ΜΑΡΤΥΡΕΣ» περὶ τῶν θυμάτων τῆς Βενεζελικῆς τυραννίας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΣΣΑΙΝ καὶ ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ.

Τὸ βιβλίον τιμᾶται δραχμῶν 23 καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως περὶ σημαντικῆς μειώσεως τῶν εισαγωγικῶν δασμῶν τῶν ἀλεύρων καὶ τοῦ σίτου προκάλεσε ζωηρὰς τὰς διαμαρτυρίας τῶν προστατευομένων δασμολογικῶς ἀλευροβιομηχάνων.

Βεβαίως ἡ κατάργησις τοῦ δασμοῦ τούτου θέλει ἔχει ὡς εὐεργετικὸν ἀποτέλεσμα τὴν ἔστω καὶ ἐλαφρὰν τῶν λαϊκῶν μαζῶν ἀνακούφισιν. Ἀνάγκη ὅμως ὅπως οὔτε ἡ θέσις τοῦ κόσμου τῶν ἀλευροβιομηχάνων ὡς ἐκ τῆς ἀμέσου ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τούτου τεθῇ ἐν δυσκόλῳ καὶ προβληματικῇ καταστάσει, ἀλλ' οὔτε ὅπως καὶ εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸν παραμείνῃ κενὴ ἡ στήλη ἡ καλυπτομένη ἐκ τῶν κατ' ἔτος πραγματοποιούμενων εισπραξέων ἐκ τοῦ εισαγωγικοῦ τούτου δασμοῦ.

Τὰς ἀπόψεις ταύτας νομίζομεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εισαχθέντος μέτρου.

Τὸ Κυβερνητικὸν πρόγραμμα τῶν αἱματηρῶν οικονομικῶν ἡρξισεν ἤδη νὰ τίθεται ἐν ἐφαρμογῇ. Καθημερινῶς ἀγγέλλεται ἡ λήψις συγχωνευτικῶν τῶν διαφόρων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν μέτρων καὶ ἡ κατάργησις πολλῶν ὑπαλληλικῶν θέσεων.

Ὅσονδήποτε αἱματηρὰ καὶ ἂν ὦσιν αὗται, ὁσονδήποτε καὶ ἂν θίγῃσι δικαιώματα ἀνθρώπων ἀφιερωσάντων τὴν ζωὴν των εἰς τὴν ὑπαλληλικὴν σταδιοδρομίαν, ὀφείλουσιν, ὥς ἐκ τῆς καλῆς οικονομικῆς καταστάσεως, εἰς ἣν περιήλθομεν, νὰ ἐφαρμοσθῇ μετὰ σκληρότητος καὶ ἐμμονῆς ὁμοίας πρὸς τὴν ἐπιδεικνείσθαι ὑπὸ τῶν ξένων Κρατῶν. Οὐχ ἥτιον ὅμως τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποτελέσματα θέλουσι τελείως ἐκηδευσθῇ, ἐὰν ταῦτοχρόνως καὶ ἐκ παραλλήλου δὲν ληφθῶσι γενικώτερα οικονομικὰ μέτρα, ἀπαραίτητα διὰ τὴν πληρὴν οικονομικὴν μας ἐξυγίανσιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι οὐδαμῶς θέλει ἀμελήσει ἡ Κυβέρνησις.

Διὰ συμβάσεως υπογραφείσας μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ κ. Μονιάνο, ἀνατίθεται ἡ ἐκμετάλλεσις τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου εἰς ἰδιωτικὴν ἑταιρείαν. Ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν εισπραξέων θὰ περιέρχονται εἰς τὸ Κράτος 25 ο/ο, θὰ διατίθενται δὲ κατ' ἔτος διὰ κέρδη τῶν λαχῶν συνολικῶς 33 ἑκατομ. δραχμαί.

Αἱ κυκλοφορήσασα φήμαι περὶ σκέψεων τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐπιβολὴν καταναγκαστικῶν τινος δανείου, διεψεύσθησαν κατηγορηματικῶς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὰς κυβερνητικὰς ἀνακοινώσεις, ἡ οικονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας μετὰ τὰς ἀποφασισθείσας αἱματηρὰς οικονομίας βαίνει καλῶς καὶ θ' ἀποβῇ ἐτι καλύτερα.

Ὁ κ. Ἰωάν. Δροσόπουλος, Συνδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἔσχε μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς παρατηρουμένης ἐξαιρετικῆς στενότητος τοῦ χρηματός, τὴν ὁποίαν κίνοι πινὲς οικονομικοὶ ἀποδίδουν εἰς σκόπιμον ἐνέργειαν χρηματιστικῶν παραγόντων. Ὁ κ. Δροσόπουλος παρέσχε συγκεκριμένους πληροφορίας ἐπὶ τοῦ ἀναφερομένου θέ-

ματος, ἐξηγήσας τὴν ἐν προκειμένῳ τακτικὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἡ συναλλαγματικὴ κίνησις κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἑπταήμερα ἐπέδειξε σταθερότητα εἰς τὰ ἐπίπεδα εἰς ὃ λόγῳ τῆς στενότητος τοῦ χρηματός κατήλθε (ἦτοι τιμὴ λίρας 350—360 δραχμ.). Αἱ φήμαι περὶ ἐκδόσεως καταναγκαστικοῦ τινος δανείου ἐπηρέασαν τὸ συναλλάγμα, ὑποτιμηθείσης τῆς δραχμῆς ἐπὶ δύο ἡμέρας, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν εἰς τὰ ὡς ἄνω ἐπίπεδα. Αἱ ἐλπίδες περὶ νέας ὑποτιμήσεως τοῦ ξένου συναλλάγματος δὲν φαίνεται ὅτι θὰ πραγματοποιηθῶν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον.

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατηργήθη καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως Ν. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου αὐξάνονται τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου ἀφ' ἐνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ καταργοῦνται ὁρισμένα κλάσεις αὐτοῦ.

Διὰ τοῦ Διατάγματος ὁρίζεται ὅτι τὸ τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καθορίζεται εἰς 1)000.

Ὡσαύτως τὸ τέλος χαρτοσήμου τὸ καθοριζόμενον ὡς ἐν τοῖς κατωτέρω ἁρθοῖς τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1919 αὐξάνεται εἰς τὸ δεκαπλάσιον.

(1) Τοῦ άρθρου 18 πλὴν τῶν ἐδαφίων ΙΣΤ' καὶ ΙΑ'. 2) Τοῦ άρθρου 19. 3) Τοῦ άρθρου 20 καὶ ΙΑ'. 4) Τοῦ άρθρου 21 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', ε' καὶ ιδ' καὶ ἐκ τοῦ ἐδαφίου ζ' τῶν ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἐγγράφων. 5) Τοῦ άρθρου 22 πλὴν τοῦ ἐδαφίου α' καὶ ιγ'. 6) Τοῦ άρθρου 23 πλὴν τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' καὶ γ' τῶν ἀποφάσεων τῶν Πταισματοδικῶν. 7) Τοῦ άρθρου 24 πλὴν τοῦ ἐδαφίου ε' καὶ στ'. 8) Τοῦ άρθρου 25 πλὴν τῶν ἐδαφίων στ', η' καὶ θ'. 9) Τοῦ άρθρου 26 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 10) Τοῦ άρθρου 27 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 11) Τοῦ άρθρου 28 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 12) Τοῦ άρθρου 29 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 13) Τοῦ άρθρου 30 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 14) Τοῦ άρθρου 31 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 15) Τοῦ άρθρου 32 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 16) Τοῦ άρθρου 33 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 17) Τοῦ άρθρου 34 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 18) Τοῦ άρθρου 35 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 19) Τοῦ άρθρου 36 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 20) Τοῦ άρθρου 37 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 21) Τοῦ άρθρου 38 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 22) Τοῦ άρθρου 39 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 23) Τοῦ άρθρου 40 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 24) Τοῦ άρθρου 41 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 25) Τοῦ άρθρου 42 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 26) Τοῦ άρθρου 43 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 27) Τοῦ άρθρου 44 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 28) Τοῦ άρθρου 45 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 29) Τοῦ άρθρου 46 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 30) Τοῦ άρθρου 47 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 31) Τοῦ άρθρου 48 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 32) Τοῦ άρθρου 49 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 33) Τοῦ άρθρου 50 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 34) Τοῦ άρθρου 51 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 35) Τοῦ άρθρου 52 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 36) Τοῦ άρθρου 53 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 37) Τοῦ άρθρου 54 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 38) Τοῦ άρθρου 55 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 39) Τοῦ άρθρου 56 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 40) Τοῦ άρθρου 57 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 41) Τοῦ άρθρου 58 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 42) Τοῦ άρθρου 59 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 43) Τοῦ άρθρου 60 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 44) Τοῦ άρθρου 61 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 45) Τοῦ άρθρου 62 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 46) Τοῦ άρθρου 63 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 47) Τοῦ άρθρου 64 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 48) Τοῦ άρθρου 65 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 49) Τοῦ άρθρου 66 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 50) Τοῦ άρθρου 67 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 51) Τοῦ άρθρου 68 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 52) Τοῦ άρθρου 69 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 53) Τοῦ άρθρου 70 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 54) Τοῦ άρθρου 71 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 55) Τοῦ άρθρου 72 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 56) Τοῦ άρθρου 73 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 57) Τοῦ άρθρου 74 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 58) Τοῦ άρθρου 75 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 59) Τοῦ άρθρου 76 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 60) Τοῦ άρθρου 77 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 61) Τοῦ άρθρου 78 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 62) Τοῦ άρθρου 79 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 63) Τοῦ άρθρου 80 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 64) Τοῦ άρθρου 81 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 65) Τοῦ άρθρου 82 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 66) Τοῦ άρθρου 83 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 67) Τοῦ άρθρου 84 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 68) Τοῦ άρθρου 85 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 69) Τοῦ άρθρου 86 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 70) Τοῦ άρθρου 87 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 71) Τοῦ άρθρου 88 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 72) Τοῦ άρθρου 89 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 73) Τοῦ άρθρου 90 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 74) Τοῦ άρθρου 91 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 75) Τοῦ άρθρου 92 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 76) Τοῦ άρθρου 93 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 77) Τοῦ άρθρου 94 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 78) Τοῦ άρθρου 95 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 79) Τοῦ άρθρου 96 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 80) Τοῦ άρθρου 97 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 81) Τοῦ άρθρου 98 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 82) Τοῦ άρθρου 99 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 83) Τοῦ άρθρου 100 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 84) Τοῦ άρθρου 101 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 85) Τοῦ άρθρου 102 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 86) Τοῦ άρθρου 103 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 87) Τοῦ άρθρου 104 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 88) Τοῦ άρθρου 105 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 89) Τοῦ άρθρου 106 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 90) Τοῦ άρθρου 107 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 91) Τοῦ άρθρου 108 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 92) Τοῦ άρθρου 109 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 93) Τοῦ άρθρου 110 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 94) Τοῦ άρθρου 111 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 95) Τοῦ άρθρου 112 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 96) Τοῦ άρθρου 113 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 97) Τοῦ άρθρου 114 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 98) Τοῦ άρθρου 115 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 99) Τοῦ άρθρου 116 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 100) Τοῦ άρθρου 117 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 101) Τοῦ άρθρου 118 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 102) Τοῦ άρθρου 119 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 103) Τοῦ άρθρου 120 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 104) Τοῦ άρθρου 121 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 105) Τοῦ άρθρου 122 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 106) Τοῦ άρθρου 123 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 107) Τοῦ άρθρου 124 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 108) Τοῦ άρθρου 125 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 109) Τοῦ άρθρου 126 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 110) Τοῦ άρθρου 127 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 111) Τοῦ άρθρου 128 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 112) Τοῦ άρθρου 129 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' καὶ ε' καὶ ζ' καὶ η' καὶ θ'. 113) Τοῦ άρθρου 130 πλὴν τῶν ἐδαφίων α', β',

ση πιθανώς ισχύουσα από 1ης Φεβρουαρίου.

Του ανωτέρω Διατάγματος εξέδότη η κάτωθι επεξηγηματική εγκύκλιος κοινοποιήθηκε προς τας αρμοδίας οικονομικάς αρχάς:

Επί αστικών εγγράφων αξίας μέχρι 10 δρχ. ορίζεται τέλος λεπτών 20, μέχρι δρχ. 50 λεπτά 60, διά τὰ ἀπὸ 150 δρχ. μέχρι 150.000 τὸ τέλος υπολογίζεται εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.

Αἱ ποσότητες αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰς 150.000 δρχ. μὴν, ὑποβάλλονται εἰς τέλος δρχ. μὴν ἑξακοσίων κατὰ πᾶσαν προσθήκην ἀπὸ κλάσματος δρχ. μὴν μέχρι πενήντα χιλιάδων δρχ. μὴν, γιγνομένης ἐν τῷ ἐγγράφῳ ρητῆς μνείας τοῦ ὑπερβάλλοντος.

Επὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων αξίας μέχρι 100 δρ. ορίζεται τέλος λεπτών 20, μέχρι δρ. 500 λεπτά 80, ἀπὸ δρ. 1000 μέχρι 400.000 καὶ ἀνω τὸ τέλος ορίζεται εἰς ἓν καὶ ἡμισυ τοῖς χιλίοις. Τὸ τέλος χαρτοσήμου τῶν συμβάσεων ἐνεχυρίσεως αὐξάνεται εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

Ἐκάστη ἐπαγγελία δὲ ὑπόκειται εἰς τέλος μᾶς δρχ. μὴν.

Τὰ κατωτέρω ἐγγράφα ὑπόκεινται εἰς τὰ κάτωθι τέλη:

Εἰς τέλος δρχ. μὴν ὑποβάλλεται πᾶς λογαριασμός ἢ ἀπόδειξις ἐκδιδόμενος ἐπὶ τῇ πωλήσει κτηνῶν πραγμάτων ὑπὸ ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν καταστημάτων ἢ ἐταιριῶν ἢ οἰουδήποτε ἐπιτηδεύματος πρὸς ἐξόφλησιν μὴ ἐμπορικῆς οφειλῆς.

Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ὑπόκεινται ἄνευ διακρίσεως ποσού:

Αἱ δι' ἀτόκους ἐν γένει καταθέσεις ἀποδείξεις τῶν Τραπεζῶν καὶ ἡ ἐξόφλησις δι' ἀπόδοσιν μέρους ἢ ὅλου τοῦ κατατεθέντος ποσού.

Αἱ δι' ἐντόκους καταθέσεις ἄνευ προθεσμίας ἀποδόσεως ἀποδείξεις τῶν Τραπεζῶν καὶ ἡ ἐξόφλησις ὅλου ἢ μέρους τοῦ κατατεθέντος ποσού μόνον ἐφόσον ἐκάστη κατάθεσις ἢ ἐξόφλησις ἀνάγεται εἰς ποσὸν ἀνώτερον τῶν δρ. δέκα, ἐπὶ δὲ καταθέσεων ἢ ἀναλήψεων ἐν ἀνεγνωρισμένοις ταμειντήρισις, μόνον ἐφόσον ἐκάστη αὐτῶν ἀνάγεται εἰς ποσὸν ἀνώτερον τῶν δρ. 100, τῶν ἐπὶ ἑλαττον τῶν ποσῶν τούτων καταθέσεων ἢ ἀναλήψεων ἀπαλλασσόμενον παντὸς τέλους.

Αἱ παρ' οἰουδήποτε ἐκδιδόμεναι ἐπιταγαὶ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει (CHEQUES) πληρωτέαι ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τὴν ἐκδοσιν καὶ τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν.

Τὰ φορτωτικά ἐγγράφα παντὸς εἶδους ἐφόσον τὰ δι' αὐτῶν συνομολογούμενα κόμιστρα ἢ ναῦλοι δὲν ὑπερβαίνωσι τὰς δρχ. μὴν δέκα.

Αἱ ἐπιταγαὶ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει (CHEQUES) πληρωτέαι ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἐξωθεν εἰσερχόμεναι καὶ ὁπισθογραφούμεναι ἢ πληρωτέαι ἐν Ἑλλάδι, ἂν τὸ ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 100 φράγ καὶ ἡ τὰς 100 δρχ. μὴν.

Επὶ παντὸς εἶδους ἀσφαλίσεων, τὰ ἀσφαλιστήρια ἐγγράφα κατὰ τὴν ἐκδοσιν αὐτῶν.

Αἱ ἐπιταγαὶ, δι' ὧν ἐνεργεῖται ἀνάληψις ἀτόκων παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ καταθέσεων, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ ταμειντήριον τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς ἐνεργουμένων καταθέσεων καὶ τῶν ἀποδείξεων ἀναλήψεως αὐτῶν, αἵτινες εἰς οὐδὲν ὑπόκεινται τέλος.

Τὸ τέλος ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων, τῶν ταμιακῶν βιβλίων, τῶν δικηγορῶν καὶ ἄλλήνων, τῶν εἰσπρακτικῶν τῶν συμβολαιογράφων, καθορίζεται διὰ τῆς προαναφερόμενης εἰς δρχ. μὴν δύο κατὰ πᾶν ἀνέμωον φύλλον τεσσάρων σελίδων μὴ ὑπερβαίνον τὸ διπλάσιον τοῦ σφραγιστοῦ χαρτοῦ, εἰς δρχ. μὴν δὲ τεσσάρων διὰ πᾶν μείζον φύλλον.

Εἰς τέλος δρχ. μὴν δέκα ὑπόκεινται:

Τὰ κατὰ συνέχειαν ἐπὶ συναπτόμενα φύλλα τῶν ἐννοημάτων τῶν ὑποκειμένων εἰς τέλος κατ' ἀναλογία τῆς αξίας.

Πάντο τὰ μὴ ἐπικεχυρωμένα ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα, οἷοσδήποτε καὶ ἂν ἢ ὁ ἐκδότης αὐτῶν, δταν μόνον χρησιμεύωσιν εἰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις.

Τὰ φορτωτικά ἐγγράφα παντὸς εἶδους, ἐφόσον τὰ δι' αὐτῶν συνομολογούμενα κόμιστρα ἢ ναῦλα ὑπερβαίνουσι τὰς δρχ. 10.

Τὰ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἰδιαίτερον φύλλου διδόμενα ἀποδεικτικά πληρωμῆς ποσού, δι' ὃ προεπληρώθη τέλος ἀναλογικόν.

Αἱ ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ὑποβαλλόμεναι ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν προτάσεις.

Αἱ ἐπιταγαὶ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει (CHEQ ES) αἱ πληρωτέαι ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἐξωθεν εἰσερχόμεναι καὶ ὁπισθογραφούμεναι ἢ πληρωτέαι ἐν Ἑλλάδι, ὧν τὸ ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 1000 φράγ καὶ χροσὴ ἢ τὰς 1000 δρχ. μὴν.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἐντολέως πρὸς τὸν ἐντολοδόχον εἰσπράξαντα χρηματικά ποσὰ διδόμεναι ἐξοφλήσεις.

(Αἱ νέαι τροποποιήσεις εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος)

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Εἰς τὸ προηγουμένον τεύχος καὶ εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν ἐσωτερικῶν γεγονότων τοῦ 1925 ἡ παράγραφος ἡ ἀφορώσα τὸ Διάταγμα τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπερ ἐθεωρήθη καὶ διευηγησθῆναι ὡς πλαστον, ἔμεινεν ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ἀσυμπλήρωτος. Χάριν τῆς καλῆς πίστεως τῆς «Νέας Ἐποχῆς» παραθέτομεν κατωτέρω τὴν συνέχειαν:

«Παρ' ὅλον ὅμως τὸν κυβερνητικὸν θόρον, δὲν κατεδιώχθη, ὡς εἶχεν ἀρχικῶς δηλωθῆ, ὁ κ. Τσιριμώκος, καίτοι αὐτὸς οὗτος προεκάλεσε καὶ διηκρινίσθη διὰ δὲν ἐπρόκειτο περὶ πλαστογραφίας».

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΑΥΛΟΥ

Μετεγρᾶπη εἰς ἀνώνυμον Ἑταιρίαν ὑπογραφέντος τοῦ Καταστατικοῦ καὶ αὐξηθέντων τῶν κεφαλαίων τῆς εἰς 15.000.000 δρχ. μὴν. Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡρίσθη ὁ κ. Α. Ἀβέρωφ, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Κ. Κοφινᾶς καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς ὁ κ. Κ. Παύλου.

Τύποις: «Ἀκροπόλεως» (Τμήμα Λινοτυπίας)

ΑΙ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΚΑΙ Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΑΥΤΟΥ

(Ἡ «Νέα Ἐποχή» θεωρεῖται εὐτυχῆς δημοσιεύουσα τὴν ἀνεκδοτὸν ἱστορικὴν μελέτην τοῦ ἐγκρίτου πολιτευομένου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Ξενοφ. Μαυρομάτη ἐπὶ τῶν τριῶν πολιορκιῶν τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῆς ἡρωϊκῆς ἐξόδου τῆς ἐνδόξου φρουρᾶς αὐτοῦ. Ὁ κ. Ξενοφ. Μαυρομάτης, γνωστός εἰς τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καὶ ἐκ προηγουμένου τοῦ δημοσιεύματος, προσφέρει πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τῆς μελέτης ταύτης, ἣν ἡ «Νέα Ἐποχή» θέλει δημοσιεύσει ἐν συνεχείᾳ.)

Μετὰ τρεῖς μῆνας συμπληροῦνται ἑκατὸν ἔτη ἀπὸ τῆς ἐξόδου τῆς Φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου, καὶ τὸ Πανελλήνιον καλεῖται νὰ ἐορτάσῃ τὴν ἑκατονταετηρίδα αὐτῆς. Ἡ ἐξοδος τῆς 10ης Ἀπριλίου 1826 εἶναι γεγονός ἐκ γαλαζίνου ὄχι μόνον τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν, ἀλλὰ διεθνούς σημασίας καὶ ἐνδιαφέροντος. Καὶ ὁ ἐορτασμός τῆς ἑξόδου ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἀνάλογος πρὸς τὴν ἀξίαν αὐτῆς, πρὸς οἷαν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Πρὸ τίνος συνέστη Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὸν ἐορτασμόν καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἡ ἐντύπωσις ὑπῆρξεν ἀπογοητευτικὴ ἐν Μεσολογγίῳ καὶ τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι, ἡγνοήθη δὲ καὶ ὅλην τὴν ἄλλην Ἑλλάδα. Ὁ τάξας ἑαυτὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, χαίρει φήμην σοβαροῦ ἀνδρός, καὶ εἶναι λυπηρόν, πῶς ἐπελήφθη τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς ἑξόδου, ὄχι μετ' ἀναλόγου σοβαρότητος.

Ἐσωτερικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ περιπέτειαι ἐκάλυσαν τὸν ἐορτασμόν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως καὶ τῶν διαφόρων κατ' αὐτὴν μεγάλων γεγονότων. Σπασμωδικῶς μόνον ἐωρτάσθησαν, ἰσως χάριν τῶν ξένων Φαβιέρου, Σανταρόζα καὶ Βύρωνος, γεγονότα σχετιζόμενα πρὸς τὴν δράσιν τῶν ἀνωτέρω μεγάλων Φιλελλήνων, χωρὶς νὰ συγκινήθῃ ἡ Ἑθνικὴ ψυχὴ, οὐδὲ νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐκ τῆς συγκινήσεως ταύτης ὠφελιμότης.

Τῶν πολιορκιῶν τοῦ Μεσολογγίου καὶ δὴ τῆς τελευταίας μετέσχον πάντες σχεδὸν οἱ Στρατιωτικοὶ καὶ Πολιτικοὶ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, πλείστοι ἐξέχουσιν προσωπικότητες τῆς ἄλλης Ἑλλάδος καὶ πλείστοι ξένοι φιλέλληνες. Μέλη τῶν οἰκογενειῶν τούτων διατηροῦσιν ἀκόμη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Πολιτείᾳ καὶ τῇ Ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ἀξιολόγους θέσεις.

Πιθανὸν δὲ καὶ ἀπόγονοι ἐκ τῶν φιλελευθέρων Ξένων τῶν ἐν Μεσολογγίῳ καὶ τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι ταφέντων νὰ σώζονται ἀκόμη εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν. Ἡ ἀνέυρεσις καὶ πρόσκλησις τῶν Ξένων τούτων καὶ ἡ συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς τὸν ἐορτασμόν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς ἑξόδου τῆς Φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου μετὰ τῶν κυριωτέρων ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν ἐν Μεσολογγίῳ καὶ τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι θρασάντων ἡρώων, θὰ προσέδιδε μείζονα αἴγλην καὶ τὴν ἀρμόζουσαν σοβαρότητα εἰς τὴν ἑορτήν. Ὁ ἐορτασμός πατριωτικῶν γεγονότων καὶ ἡ ἐνσχόλησις περὶ τὴν ἱστορίαν ἀναρριπίζει τὸ ἔθνικόν φρόνημα τῶν λαῶν, καθιστᾷ δὲ αὐτοὺς εὐλαβεστέρους καὶ νομιμόφρονας. Ὁ δὲ ζωντανὸς ἐορτασμός διὰ τῆς παρουσίας ὄχι μόνον τῶν κατὰ τύπους Ἀρχόντων, ἀλλὰ καὶ τῶν φερωνύμων ἀπογόνων τῶν ἡρώων, ἡμετέρων καὶ ξένων, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀντάξιον τῶν προγόνων αὐτῶν, ἐπιτείνει τὴν ἐντύπωσιν καὶ λεληθότως ἐξυψοῖ τὸ φρόνημα τοῦ ἐορτάζοντος λαοῦ.

Ταῖς ἐπολιορκήθη τὸ Μεσολογγίον ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ ἀπαεῖ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

Καταλήφθη τὸ Μεσολογγίον ὑπὸ τῶν Τούρκων, τὴν 10 Ἀπριλίου 1826, ἀνακατελήφθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῇ 2 Μαΐου 1829, ὑπὸ τῶν Ι. Παπαρρηγοπούλου καὶ Γ. Βαρνακίτη, πρῶτον ἀρχιστρατήγου τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ἐπανελθόντος εἰς τὴν σκηνὴν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Καποδιστριαίου. Ἡ κατάληψις αὐτῆς τοῦ Μεσολογγίου, πολιορκουμένου ἀπὸ θαλάσσης ὑπὸ τοῦ Μισούλη καὶ ἀπὸ ξηρᾶς ὑπὸ τοῦ πεντακοσιάρχου Βέρη, ἐγένετο μᾶλλον διὰ τῆς πειθοῦς, εἰσελθόντων τοῦ Βαρνακίτη καὶ Παπαρρηγοπούλου εἰς τὴν πόλιν. Ἐπεισαν οὗτοι τὸν φρούρχον Μουσταφᾶ εἰς τὴν παράδοσιν τῆς πόλεως, ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, διότι

ὁ Ἀγγλος ναύαρχος Σπένσερ εἶχεν ὀρίσει 240000 προθεσίαν πρὸς λύσιν τῆς ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης πολιορκίας τοῦ Μεσολογγίου ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Πρὶν ἐξιστορήσωμεν τὴν τελευταίαν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου ὑπὸ τῶν Τούρκων καὶ τὴν ἔξοδον τῆς φρουρᾶς αὐτοῦ, ἀναγκαῖον θεωροῦμεν ἐν περιλήψει νὰ ἐξιστορήσωμεν ὅλα σχεδὸν τὰ γεγονότα ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι καὶ τὰς δύο πρὸ τῆς μεγάλης πολιορκίας τοῦ Μεσολογγίου.

Εἶχε βραδύνει νὰ ἐκτραγῇ ἡ Ἐπανάστασις ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι, διότι ἐθεωρήθη τοῦτο σκόπιμον πρὸς ὑπόθαψιν τῶν ἀγῶνων μεταξὺ τοῦ Ἀλῆ-πασσᾶ καὶ τῶν Σουλτανικῶν στρατευμάτων. Ἡ ἐπίθεσις ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν στρατευμάτων τοῦ Σουλτάνου ἤθελεν ἀναγκάσει αὐτὸν εἰς ἀμνήστευσιν τοῦ Ἀλῆ-πασσᾶ καὶ εἰρήνευσιν μετ' αὐτοῦ· ὁλοκληρὸς δὲ ὁ κατὰ τοῦ Ἀλῆ στρατός θὰ κατέπνιγεν εὐχερῶς τὴν ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι ἐπανάστασιν τῶν Ἑλλήνων.

Τὴν 20 Μαΐου 1821 κατελήφθη ὑπὸ τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Μακρῆ τὸ Μεσολόγγιον καὶ ὑψώθη ἐπὶ τοῦ διοικητηρίου αὐτοῦ ἡ Ἐπανάστατικὴ Σημαία ἀνευ ἀντιστάσεως. Οἱ δὲ ἐν Μεσολογγίῳ καὶ Ἀνατολικῷ Τούρκοι ἀνεχώρησαν σὺν γυναῖξιν εἰς Βραχώρι καὶ ὠχυρώθησαν ἐν αὐτῷ μετὰ τῆς φρουρᾶς πῆς πόλεως ταύτης. Εἶχε δὲ τὸ Βραχώρι τὴν θέσιν τῆς Τριπόλεως ἐν Πελοποννήσῳ καὶ τὸ παρ' αὐτῇ Ζαπάντι τὴν θέσιν τοῦ Λάλα. Τὴν 25 Μαΐου ὁ ὀπλαρχηγὸς Ξηρομέρου Γεώργιος Νικολοῦ (Βαρνακιώτης) ἐξέδωκε προκήρυξιν ἐξεγέρσεως τῶν λαῶν τῆς Ἀκαρνανίας καὶ συνενοήθη μετὰ τῶν ἄλλων ὀπλαρχηγῶν περὶ καταλήψεως τῶν Στενῶν τοῦ Μακρυνόρου καὶ ἐκστρατείας κατὰ τῶν ὠχυρωμένων Βονίτης, Βραχωρίου καὶ Ζαπαντίου. Τὴν 28 Ἰουνίου ἐπολιορκήθη τὸ Βραχώρι ὑπὸ τῶν Μακρῆ, Σαχηδήμα, Διαμαντῆ, Χορμόβα, Γρίβα καὶ Βλαχοπούλου. Παρ' αὐτῶν ἐτοποθετήθησαν καὶ τινες τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τσόγια, ὀπλαρχηγοῦ Βονίτης. Συνέρρεον δὲ κατ' ἐκάστην Βαλτηνοὶ καὶ Ξηρομερίται καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἦλθε καὶ ὁ Γ. Βαρνακιώτης μετὰ τοῦ Ι. Βαρνακιώτη. Μετὰ ὀμηρικὰς μάχας καὶ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἀνελθόντων εἰς 4000, καὶ τῶν Τούρκων, ἀνερχομένων εἰς 1000, παρεδόθη ἡ ἰσχυρὰ πόλις. Ὁ δὲ φρούραρχος αὐτῆς Νιούρκας Διρβάνης προσεπάθησε νὰ φύγῃ διὰ τῶν Ἀγράφων, ἀλλὰ περιέπεσεν εἰς χεῖρας τῶν ἀρματωλῶν Γιουλντασέων. Τὰ πάνδεινα ἔπαθεν οἱ Ε-

βραῖοι τῆς πόλεως λόγῳ τῶν προσφάτων προπηλακισμῶν τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε' καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Μητροπολιτῶν ὑπὸ τῶν Ἑβραίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκ δὲ τῶν Τούρκων μπεήδων τὸν μὲν Ταχῆρ Παπούλιαν ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὁ φίλος του καὶ εἰς τὸν Ἀγγλικὸν στρατὸν τῆς Ἑπτανήσου μορφωθείς Ἀλεξάκης Βλαχόπουλος, τοὺς δὲ ἄλλους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ἐν ἀσφαλείᾳ μετέφερεν ὁ Βαρνακιώτης εἰς Δραμαγέστον (Ἀστακὸν) καὶ ἐκεῖθεν ἐξαπέστειλεν εἰς Πρέβεζαν. Τοῦτο εἶναι μία ἐκ τῶν ἀφορμῶν τῆς κατηγορίας κατὰ τοῦ Βαρνακιώτου ὡς τουρκολάτρου· ἀλλὰ τοῦτο συνετέλεσεν ὥστε νὰ παραδοθῇ τὸ Μεσολόγγιον εἰς τὸν Βαρνακιώτην, ὡς ἀνωτέρω ἀναφέρομεν· διότι ὁ φρούραρχος Μεσολογγίου Μουσταφᾶ-πασσᾶς καὶ ἄλλοι πῆς φρουρᾶς Μεσολογγίου Τούρκοι ἀξιοματικοὶ ἦσαν ἐκ τῶν μπεήδων τοῦ Βραχωρίου, οἵτινες διέσωσαν τὴν ζωὴν καὶ τιμὴν αὐτῶν ἐκ τῆς εὐγενείας τοῦ Γ. Βαρνακιώτη.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπολιορκήθη καὶ τὸ ἰσχυρὸν Ζαπάντι, τοῦ ὁποῦ οἱ ἐντόπιοι πολέμισται ἀνῆρχοντο εἰς 300· κατελήφθη δὲ τὴν 16 Ἰουλίου ὅχι ἀνευ ἀπωλειῶν ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων.

Μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Βραχωρίου συνέστη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Προσωρινὴ Διοίκησις, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας, ἐκ τῶν Κ. Πραϊδοῦ, Ι. Τρικουπῆ, Χρ. Σταϊκού, Γιώργη Μαυρομμάτη, Π. Γαλάνη, (Μεγαπάνου) Ἀναγνώστη Καραγιάννη, Α. Αναστασίου, Μ. Φραγκοῦλη, Γ. Κανναβοῦ, Κ. Λογοθέτου καὶ Α. Ν. Ἀναγνώστου Διαλέτη, ἡτις ἐκλήθη Γερουσία τοῦ Δυτικοῦ Χέρσου Ἑλλάδος. Ἡ Ἀρχὴ αὕτη, ἀφοῦ διεκήρυξε τὴν ἀπόφασιν, παντὶ τρόπῳ, τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος, ἐφρόντισε περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν γυναικοπαίδων καὶ τῆς διοικήσεως, ἐτακτοποίησε καὶ τὰ στρατιωτικά, συστήσασα χιλιάρχιας, εἰς ἃς διώρισε χιλιάρχους μὲν τοὺς καπετάνιους Δ. Μακρῆν, Ἀνδρ. Ἰσκόν, Γ. Τσόγκαν, Γῶγον Μπακῶλαν, Ἀλέξ. Βλαχόπουλον καὶ Β. Γρίβαν, στρατηγὸν δὲ τὸν Γ. Ν. Βαρνακιώτην.

Ὁ πολιορκῶν τὸν Ἀλῆ-πασσᾶν Χρυσοῖτ λαθὼν γνῶσιν τῶν συμβάντων ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι, διέταξε τὸν Ἰσμαὴλ Πλιάσαν μετὰ 1800 νὰ εἰσβάλῃ, διὰ τοῦ Μακρυνόρου, πρὸς βοήθειαν τῶν πασχόντων ὁμοπίστων. Ὁ ὀπλαρχηγὸς Βάλτοι Ἀνδρέας Ἰσκος, προκαταλαβὼν τὴν δυνατὴν θέσιν Γιυφτοπήδημα τῆς Λαγκαδάς, μετὰ 43 μόνον ἀνδρῶν, ἀντέστη κατὰ τοῦ Ἰσμαὴλ

Πλιάσα καὶ ἠμπόδισε τὴν διόδον αὐτοῦ διὰ τοῦ Μακρυνόρου. Εἶναι γνωστὴ ἡ στιχομυθία τοῦ Ἰσκού καὶ τοῦ Πλιάσα, κατ' ἣν φέρεται εἰπῶν ὁ Ἰσκος εἰς τὸν Πασσᾶν:

«Ποῦ πᾶς, Πασσᾶ μου; θὰ χαθῇς ὅλον τὸ Κάρελι ἐπιάσε τάρματα». «Ἀλήθεια, καπετάν Ἀντρέα;» ἠρώτησεν ὁ Πασσᾶς, «Ἀλήθεια, Πασσᾶ μου», ἀπεκρίθη ὁ Ἰσκος. «Εἰς τὴν πίστιν σου, καπετάν Ἀνδρέα;» «Εἰς τὴν πίστιν μου, Πασσᾶ μου». Ὁ Ἰσμαὴλ, πιστεύσας ὡς ἀληθεῖς τοὺς λόγους τοῦ Ἰσκού, δὲν ἔκρινε πρέπον νὰ ριψοκινδυνεύσῃ εἰσβάλλον εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀκαρνανίας.

Εἰς μικράς τινας μάχας παρὰ τὸ Ἀννινὸν ἐπληρώθη ὁ προσελθὼν εἰς βοήθειαν Καραϊσκάκης καὶ διεπεραιώθη εἰς Λουτράκι τῆς Ἀκαρνανίας πρὸς νοσηλείαν. Συγχρόνως δὲ ἐξετάθη ἡ Ἐπανάστασις καὶ ἐν Ἀγράφοις ὑπὸ τοὺς Ζῶτον, Λογοθέτην καὶ τοὺς Γιουλτασέους, Βελῆν, Μπουκουβάλαν, Μράσκαν, καὶ ἄλλους. Κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας ὁ ἐν Κομποτίῳ στρατοπεδεύων Τουρκικὸς στρατός, συμπληρωθεὶς εἰς 4000 ὑπὸ τὸν Ἰσμαὴλ Πλιάσαν, ἐστράτευε διὰ τοῦ Μακρυνόρου. Οἱ Ἕλληνες, ἐγκαρδιωθέντες ἐκ τῶν προτέρων ἐπιτυχιῶν, λαβόντες καὶ ἱκανὰ πολεμικάδια διὰ τοῦ Γιωργάκη Βαλτηνοῦ, ἡτοιμάσθησαν εἰς ἀντίστασιν. Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην ἀντίστασιν ἐπρωταγωνίσθησαν ὁ ὀπλαρχηγὸς Σκωληκαριάς,

Γῶγος Μπακόλας. Οὗτος, καταλαβὼν τὴν θέσιν Ἀγ. Παρασκευῆς, ἀντέστη δι' 100 μόνον ἀνδρῶν καὶ συνέτριψε τοὺς Τούρκους. Ὁ ὀπλαρχηγὸς οὗτος δὲν εἶχε βεβαίως ἀναγνώσει τοὺς στίχους τῆς Ἰλιάδος:

ὑπερβεν δὲ σκολόπεσσι
Ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἔστασαν υἱεὶς Ἀχαιῶν
Πυκνοὺς καὶ μεγάλους δῆϊων ἀνδρῶν ἄλε-
(ωρήν).

Οὐδὲ τῆς πασσαλώσεως τῶν ἀρχαίων ἡ τῶν συρματοπλεγμάτων τῶν νεωτέρων εἶχε γνῶσιν. Ἐν τούτοις εἶχε μηχανευθῇ τὴν πασσάλωσιν, ἐμπήξας πασσάλους εἰς τὰς διόδους τοῦ Μακρυνόρου, καταστήσας οὕτω τὴν διόδον τῶν Τούρκων δυσχερεστάτην. Ἡ δὲ φθορὰ αὐτῶν ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε δὲν ἐτόλμησαν ἔκτοτε, ἐπὶ 15 μῆνας, νὰ διέλθωσι τὰ Στενὰ τοῦ Μακρυνόρου. Ἀλλὰ διατὶ δὲν ἀπέθνησκε τότε καὶ ὁ Γῶγος; Θὰ διέσωζε τὴν μνήμην αὐτοῦ ὡς ἐνὸς τῶν μεγαλυτέρων ἀνδρῶν τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Συγχρόνως δὲ ὁ ὀπλαρχηγὸς Ξηρομέρου Γ. Τσίγκος κατέλαβε τὰ μικρὰ φρούρια Παληοχαλίου καὶ Τεσάν καὶ τὴν πόλιν Βονίτης, ἀνευ τοῦ φρουρίου· διὸ καὶ κατέλιπε τὴν πόλιν.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜ. Π. ΓΟΥΝΑΡΗ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

—Ἡ προσήκουσα ρύθμισις τῆς φορολογίας δὲν εἶναι σπουδαῖον μέσον πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς;

—Βεβαίως. Πρὸ παντὸς ἡ μελέτη τοῦ φορολογικοῦ ἡμῶν συστήματος παρουσιάζει τιμὰς τερατώδεις ἀνωμαλίας, ὥστε γεννᾶται ἀπορία πῶς κατορθοῦσι νὰ φυτοζωοῦσι παρ' ἡμῖν ἐπαγγέλματά τινα. Ἡ χάριν ὀλίγων προνομιοῦχων προστατευτικῆ φορολογίας εἰδῶν τινῶν ἀπογομῶσι τὸν πολὺν κόσμον πληρῶσα τὰ ταμεία τῶν ὀλίγων τῶν οὐδὲν εἰσφερόντων εἰς τὴν κοινωνικὴν παραγωγὴν ἄλλο παρὰ τὴν ἐπιτηδεύουσα, δι' ἧς ἐπέτυχον τὴν προνομιακὴν θέσιν των.

Ἡ ἀπλοποίησις τῆς φορολογικῆς νομοθε-

σίας ἐπιβάλλεται περισσώτερον εἰς ἡμᾶς παρὰ εἰς οἵανδήποτε ἄλλο κράτος. Ὁ λαὸς εἶναι φύσει εὐπειθής, ἡ διοίκησις πόσον αὐθαίρετος εἰς τὰς κατωτέρας βαθμίδας καὶ πόσον νωχελὴς εἰς τὰς ἀνωτέρας, ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν δικαιοσύνην ὅπου ἐπιτρέπεται, πόσον ἀμφιβόλου ἀποτελεσματικότητος, ὥστε ἔχει παραχθῇ γενικὴ πεποίθησις, ὅτι ἀδύνατον ὁ πολίτης ν' ἀντιδράσῃ ἐπιτυχῶς ἔστω καὶ κατὰ παρανόμου κανονισμοῦ τοῦ ἐπιβάλλοντος αὐτῷ φόρον. Ἀναγκάζεται οὕτω καὶ κάμπτεται ἀδικούμενον, ἂν δὲν ἀποφασίσῃ νὰ προσφύγῃ εἰς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας. Ἐν τοιαύτῃ ὁμῶς περιπτώσει οἱ ὅροι ἀνασπρέφονται· προστατεύεται ὅχι μόνον ἀδικούμενος, ἀλλὰ καὶ ἀδικῶν, ἀνάλαβάνει ὁμῶς ὑποχρεώσεις ἀποτελούσας αὐτόχρημα ἀπαιτοῦσιν τοῦ εἰς αὐτὸν ὡς κυρίαρχον προσήκοντος πολιτικοῦ δικαιώματος

τοῦ ἐκλέγειν, μεταβλλόμενος εἰς οἰκτρὸν πολιτικὸν εἶλωτα. Ἡ φορολογία ἐν τῷ συνόλω δέον νὰ συστηματοποιηθῇ, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ διευθυνθῇ προσηκόντως καὶ ἀναλόγως ἐπὶ πᾶσαν τὴν παραγωγὴν, μὴ λησμονουμένης οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τῆς ἀρχῆς, ὅτι οὐδέποτε πρέπει ν' ἀφαιρῆται ἐκεῖνο τὸ προϊόν τῆς ἐργασίας, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει εἰς τὴν ἀναγκαίαν συντήρησιν τοῦ ἐργάτου καὶ τὴν μικρὰν ἀποταμίευσίν του, σκοποῦσαν νὰ προμηθεύσῃ αὐτῷ καὶ ἀπαραίτητα κεφάλαια πρὸς ἀνεξαρτησίαν καὶ ἐπαύξεισιν τῆς παραγωγικότητός του. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι ὑπὸ τὸν διέποντα ἡμᾶς φορολογικὸν κυκλῶνα στεγάζεται μακαρίως ὀλόκληρον σύστημα καταχρήσεων, ἐπαυξάνον ἐπιστητικῶς τὸ ἐκ τῶν θυλακίων τῶν παραγωγῶν ἐξερχόμενον χρῆμα τὸ πρὸς ποικίλας κατευθύνσεις τρεπόμενον ἐπὶ ἀφορήτῳ διαταράξει καὶ τῆς οἰκαγενειακῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἡθικῆς τοῦ τόπου ὑποστάσεως. Κατὰ πάντων τούτων τῶν ἀτόπων δύναται ν' ἀντιδράσῃ ἀποτελεσματικῶς συστηματοποιήσας τῆς φορολογικῆς πολιτικῆς μετὰ ὥριμον μελέτην τῶν παραγωγικῶν τοῦ τόπου δυνάμεων, τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν, κατανέμουσα ἀναλόγως τὰ βάρη μεθ' ἀπλότητος ὅσον ἐνεσσι τελείας καὶ σαφηνείας πλήρους ἀποκλειούσης πᾶσαν καταπίεσιν καὶ παρανομίαν ἄνευ διατυπώσεων ὀχληρῶν διὰ τὸν φορολογούμενον καὶ ἄνευ ὑπερβολικῶν ἐξόδων βεβαίωσης τῆς εἰσπράξεως, μειούντων ἐπιστητικῶς τὴν καθαρὰν τοῦ δημοσίου πρόσδοτον.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΟΥ

Ὁ ἐργάτης εἶναι τὸ σπουδαιότερον τοῦ τόπου κεφάλαιον. Ἡ προστασία καὶ ἡ περιθάλψις αὐτοῦ, ἐπαυξάνουσα καὶ βελτιοῦσα τὸ κεφάλαιον τοῦτο, εἶναι ἐπιβεβλημένον καθήκον τοῦ Κράτους.

Ἀπανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου κατοικήθῃ τὸ τοιοῦτον καὶ ὁ ἐργάτης προστατεύεται δι' ὀλοκλήρου σειρὰς νομοθετημάτων, ὧν ἡ τήρησις καὶ τὸν ἐργάτην ὠφελεῖ καὶ τὴν κοινωνίαν ὅλην εὐεργετεῖ. Παρ' ἡμῖν πάντα ταῦτα εἶναι ἀγνωστα. Ἐνῶ ἡ βιομηχανία ἀνεπτύχθη ἐν πάσῃ πόλει, οὐδαμῶς ἐκανενοῖσθη οὔτε ἡλικία, κάτω τῆς ὁποίας νὰ ἀποκλεισθῶσι τὰ παῖδια τῶν ἐργαστασίων, οὔτε αἱ ὥραι τῆς ἐργασίας τῶν ἐφήβων, τῶν ἐνηλίκων καὶ τῶν γυναικῶν ἀναλόγως τῆς ἀντοχῆς αὐτῶν, οὔτε περὶ τῆς ὑγιεινῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργῶν τῶν ἐλθούσων καμμία πρόνοια. Διὰ ταῦτα ἔχουσι κανονίσει λεπτομερῶς ὅλα τὰ εἰνομούμενα κράτη καὶ εἶναι αὐτόχρημα ἀντιχριστιανικὸν καὶ ἀνθεθνικὸν νὰ ἐλλείπῃ οἰαδήποτε πρόνοια περὶ τούτων παρ' ἡμῖν. Τὰ νεώτερα κράτη χωρεῖσι

καὶ περαιτέρω ἐπρονόησαν καὶ περὶ συντάξεως τῶν ἐργατῶν καὶ περὶ περιθάλψεως αὐτῶν ἐν περιπτώσει νόσου ἢ δυστυχήματος, σειρὰ δὲ ὀλόκληρος νομοθετημάτων ἐκπηγάσασα ἀπὸ τὴν μεγίστην πολιτικὴν διάνοιαν τοῦ λήξαντος αἰῶνος—τὸν Βίσμαρκ—μετεβιβάσθη ἀπὸ τῆς Γερμανίας καὶ τὰς λοιπὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ ἐπροστάτευσεν τὸν ἐργάτην ἀπὸ πάσης στερήσεως τῶν ἀναγκῶν ἐν πάσῃ βιωτικῇ αὐτοῦ περιπτώσει.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

—Περὶ δὲ τῶν μὴ παραγωγικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου τί σκέπτεσθε;

—Τί νὰ σκεφθῶ;

Τὸ ζήτημα εἶναι: χρησιμεύουν ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸν μας οἷα εἶναι, εἰς προστασίαν τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ; Πᾶς τις θὰ μεριδιάσῃ ἀναλογιζόμενος ὅτι ἐν πλοῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ ἵνα παραμείνῃ πρὸς προστασίαν τῶν Ἑλλήνων σπογγαλιῶν, δὲν ἐνθυμούμαι πού, κατώρθωσε νὰ φιλοδώρησιν τοὺς ρεπόρτερ τῶν ἐφημερίδων μὲ ἓνα καυγᾶν μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν του. Δὲν βλέπω δὲ ποῖαν προστασίαν παρέχει ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸν μας, ὅταν ἡ κατόπιν σύμμαχος Ρουμανία μᾶς ἡδέικει ἢ ὅταν οἱ Βούλγαροι ἀναγκάζουν εἰς ἀπέλασιν τοὺς ὑπηκόους τοῦ Βασιλείου μας. Κατὰ πόσον δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς λύσιν τῶν ἱστορικῶν ἀνωμαλιῶν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου συμφώνως πρὸς τοὺς πόθους ἡμῶν, ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸν μας, τὸ μαρτυρεῖ ἡ Ἑθνικὴ συμφορὰ τοῦ 1897, ἡ ὁποία δὲν εἶναι πόλεμος ἀπυτυχῶν, ἀλλ' ἀπλούστατα πιστοποιήσας ὅτι δὲν εἴμεθα κράτος ἱκανὸν νὰ κάμῃ πόλεμον, ἔστω καὶ ἡττώμενον. Ὡς ἔχουν ταῦτα σήμερον, διὰ τὰ ὁποία τόσα θάπανωνται ἑκατομύρια, δύο σκοποὺς ἐκτελοῦσι: μαραινοῦσιν ἐν ἀδρανείᾳ τόσους ἐκλεκτοὺς ἄνδρας πλήρεις ζωῆς καὶ παρακαλῶνται τὴν δημιουργίαν μαχίμων δυνάμεων ἀναλόγων πρὸς τὰς ὑλικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου, ὀργανουμένων κατὰ σύστημα δυνάμενον νὰ καταστήσῃ ἐν στιγμῇ ἀνάγκης στρατιώτας πάντας τοὺς Ἑλληνας τοὺς θέλοντας νὰ χύσωσι τὸ αἷμά των ὑπὲρ τῶν ἱερῶν Ἑθνικῶν βλέψεων καὶ τοιοῦτοι εἶναι ὅλοι οἱ Ἑλληνες. Σήμερον ὁ πόλεμος δὲν γίνεται μὲ μπουλούκια, ἀλλὰ μόνον μὲ στρατὸν καὶ εἰς στρατὸν πρέπει νὰ ὀργανωθῇ ὁ τόπος.

Ἐπειδὴ εἶναι πτωχὸς καὶ δὲν δύναται νὰ συντηρῇ μόνον στρατὸν, δὲν ἔχει ἄλλο νὰ κάμῃ παρὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ Ἑλβετικὸν σύστημα, δι' οὗ δύναται ἄνευ μεγάλων θάπνων νὰ ἐπιτύχῃ στρατιωτικὴν δεξιότητα ἐξασφαλίζουσαν ὅτι τοῦλάχιστον θὰ παραστῇ ἐν τῇ στιγμῇ

τοῦ κινδύνου ὀλοκλήρου ὁ μάχιμος πληθυσμὸς τῆς Χώρας ἔτοιμος νὰ ὑπερμαχήσῃ τῶν προαιωνίων ἐθνικῶν πόθων, ὅχι ὡς ἀσύντακτον μπουλούκι, ἀλλ' ὡς τακτοποιημένη στρατιωτικὴ μηχανή.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Ἰπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἡ «Ἀκρόπολις» μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ προγράμματος εἰς τὸ φύλλον τῆς 15 Νοεμβρίου ἐδημοσίευσεν τὸ κάτωθι ἄρθρον, ἀποδοθὲν εἰς τὸν Γαβριηλίδην.

«Αὐτὸς πῶς; Αὐτὸν γὰρ νὰ τὸν βγάνῃ στὸ φῶς, ἐκοιλοπόνησεν ἡ κακομοῖρα ἡ Πάτρα 70 χρόνια. Εἶνε ὁ πρῶτος ἄρτιος πολιτικὸς ποὺ μετὰ ἐβδωμηνονταετῆ ἐγκυμοσύνην ἀναδεικνύει ἡ κυρία Δευτερεύουσα. Αὐτὸ θὰ πῇ ἐξέλιξις. Ἐπρεπε νὰ περάσῃ πρῶτα διὰ τοῦ ὑπερηφάνου καὶ ἀρχοντικοῦ καὶ πατριωτικοῦ καὶ ἐθνοδημιουργικοῦ κοσμοπατισμοῦ, ἔπειτα διὰ τῆς μαρξιστικῆς τραμπουκοκρατίας, συγχρόνως διὰ τῆς πολυχρώμου μπουρμπουλιθρικῆς ἀερολογίας, ἔπειτα διὰ τῆς βουτυρώδους λιγδιασμένης παμπονήρου καὶ τετραπερχομένης συμ-

φερόντολογίας, ἕως ὅτου ξεγαλθῇ ἡ φουρνιὰ τῶν ὀνομασθέντων νέων καὶ μεταξὺ αὐτῶν καταλάβῃ τὴν πρώτην θέσιν αὐτὸς ὁ τριανταπεντάρης Δημήτριος Γούναρης.

Ἡ «Ἀκρόπολις» ἐθεώρησε μίαν ἀπὸ τὰς τιμὰς τῆς νὰ τὸν ξεχωρίσῃ, νὰ τὸν διακρίνῃ καὶ νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῶν στηλῶν τῆς τὸ πρόγραμμά του. Ὅσοι τὸ διαβάσατε καὶ εἰσαστε εἰς θέσιν νὰ τὸ νοιώσῃτε καὶ νὰ τὸ ἀντιληφθῇτε, ὅσοι μπορεῖτε νὰ βλέπετε χωρὶς φθόνον καὶ χωρὶς μοχθηρίαν, ἐσεῖς βεβαίως θὰ χειροκροτήσῃτε τὰς γραμμάς, μὲ τὰς ὁποίας κλείομεν τὴν Γουναρολογίαν μας.

—Τί εἶναι σήμερα ὁ κ. Δ. Γούναρης;

—Τίποτε...

—Τί δύναται νὰ γίνῃ αὐτοῦ;

—Τὸ πᾶν!...

(Εἰς τὸ προσεχές:
Μία ὑπέροχος ἀγόρευσις τοῦ
Δημ. Γούναρη ἐν Θεσσαλονίκῃ,
διὰ πρώτην φορὰν δημοσιευομένη.)

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ)

ΕΠΤΑ ΜΗΝΩΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΑ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ. - ΑΙ ΠΙΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ. - Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ. - ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ. - ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ.

Συνέντευξις μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων τῆς Ἀγγλίας SIR FRANCIS ELLIOT καὶ Γαλλίας κ. GUILLEMIN τῇ 24 Μαρτίου 1916.

Εὐθὺς ὡς ἤλθον παρ' ἐμοὶ τὴν 11ην π. μ. ὁ κ. ELLIOT εἶπεν ὅτι ἔχουν διαταγὴν τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν νὰ μοὶ κάμωσιν ἀνακοινώσιν, τὴν ὁποῖαν ὁ κ. GUILLEMIN θέλει ἀναπτύξῃ.

Οὗτος, λαβὼν ἀμέσως τὸν λόγον, εἶπε: Τίποτε δυσάρεστον, Κύριε Πρόεδρε, δὲν ἔχομεν νὰ σᾶς ἀνακοινώσωμεν, τοῦναντίον, ἐπειδὴ γνωρίζομεν ὅτι ἀνυπομονεῖτε ν' ἀπ' ἀλλαγῇτε (VOUS DEBARRASSER) ὅσον ἐνεσσι ταχύτερον τῆς παρουσίας μας εἰς Κέρκυραν...

—Συγγνώμην, διέκοψα, βεβαίως δὲν ἀπέκρυφα ἐν καιρῷ ὅτι ὁ τρόπος καθ' ὃν ἤλθετε εἰς Κέρκυραν, δὲν μᾶς ἦτο οὐδόλως εὐχάριστος, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔπαυσα δια-

μαρτυρόμενος, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἡ παρουσία ὑμῶν, δηλαδὴ τῶν Ἀγγλῶν καὶ Γάλλων, μᾶς εἶναι ὀλιγώτερον δυσφόρητος τῆς παρουσίας τινῶν ἄλλων...

Ἐνόησαν ἀμφότεροι τίνας ὑπηρεσίαν, καὶ ὁ κ. GUILLEMIN ἐξηκολούθησεν: Ὅπως ἀπέλθωμεν λοιπὸν ἐκ Κερκύρας, πρέπει πρῶτον ν' ἀπέλθωσιν οἱ Σέρβοι, οἱ ὁποῖοι ὠφελήθησαν τῶντι λίαν αἰσθητικῶς ἐκ τῆς ἀναπαύσεως, ἣν ἀπῆλθουσιν ἐν τῇ νήσῳ, καὶ εἶναι ἤδη εἰς θέσιν νὰ μεταφερθῶσιν εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπως ἐνθῶσι μετὰ τῶν ἐκεῖ Ἀγγλογαλλικῶν στρατευμάτων. Ἴνα μεταφερθῶσιν εἰς Θεσσαλονίκην, δύο ὑπάρχουσιν ὁδοί—ἡ διὰ θαλάσσης καὶ ἡ διὰ ἐκρᾶς. Ἡ πρώτη ἀναντιρρήτως εἶναι ἡ εὐκολωτέρα, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐσχάτως πολὺ μεγάλην δραστηριότητα ἀνέπτυσαν ἐν τῇ Μεσογείᾳ τὰ γερμανικὰ ὑποβρύχια, ἐντεύθεν δὲ ἡ διὰ θαλάσσης μεταφορὰ ἀπειλείται ὑπὸ σοβαρωτάτων κινδύνων, αἱ Κυβερνήσεις ἡμῶν ἐννέμεντο ν' σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι

προτίθενται να μεταφέρωσι τὸν ἐξ ἑκατὸν χιλιάδων ἀνδρῶν Σερβικὸν στρατὸν, διὰ θαλάσσης μὲν ἀπὸ Κερκύρας μέχρι Πατρῶν, ἐκεῖθεν διὰ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς εἰς Ἀθῆνας, — ἐξ Ἀθηνῶν σιδηροδρομικῶς εἰς Λαρίσσαν καὶ ἐκ Λαρίσσης διὰ τοῦ ἐνωτικοῦ, ὁ ὁποῖος, ὡς πληροφοροῦμεθα, θὰ τεθῇ προσεχῶς εἰς ἐνέργειαν, εἰς Θεσσαλονίκην.

Δὲν ἀμφιβάλλουσιν αἱ Κυβερνήσεις ἡμῶν ὅτι ἡ Ἑλλάς, καὶ ἐκ λόγων φιλανθρωπικῶν ἀκόμη, θέλει μετὰ προθυμίας δεχθῇ τὸν προτεινόμενον τοῦτον τρόπον μεταφορᾶς στρατοῦ φίλου καὶ συμμάχου, καθόσον οὕτω πῶς ἡ μεταφορὰ του παρουσιάζει πᾶσαν ἀσφάλειαν.

Οὐδαμῶς, Κύριοι, δέχεται ἡ Ἑλλάς τοῦτον τὸν τρόπον μεταφορᾶς τῶν Σέρβων, ἀπῆντησα ἐντόνως, — μεταφορὰ ἑκατὸν χιλιάδων Σερβικοῦ στρατοῦ διὰ τῶν σιδηροδρομῶν Πατρῶν καὶ Λαρίσσης σημαίνει διακοπὴν ἐπὶ μῆνας τῆς συγκοινωνίας ὁλοκληροῦ τῆς Ἑλλάδος, σημαίνει ἀναστολὴν τῆς κοινωνικῆς, τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Χώρας, σημαίνει τὴν παράλυσιν τοῦ Κράτους. Αὐτὸ τὸ ὑποῖον ζητεῖτε, εἶναι πλέον ἢ τελεία ἐκμηδένισις παντὸς κυριαρχικοῦ δικαιώματος τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς, τῆς ἐθνικῆς τῆς ὑποστάσεως καὶ ἡ ἀπαισιωτέρα ἐκδόσις, ὅπως θεωρηθῇ ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων ὡς ἐξεληθούσα τῆς οὐδετερότητος καὶ ἐπομένως ὡς ἐμπόλεμος, χωρὶς ν, ἀναφέρω καὶ τὸν κίνδυνον τῶν ἐπιδημικῶν νόσων, τὸν ὑποῖον ἀφεύκτως θέλει διατρέξει ἐκ τῆς διὰ ξηρᾶς διελεύσεως τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ. "Οχι, κύριοι, τὴν διελεύσειν ταύτην δὲν θέλομεν ἐπιτρέψει, τῆς δηλῶ τοῦτο ἐπισήμως.

Ἀλλὰ, εἶπεν ὁ κ. GUILLEMIN, αἱ Κυβερνήσεις μας δὲν μᾶς ἔδωκαν ἐντολὴν νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀδειαν τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἔδωκαν ἐντολὴν νὰ σᾶς γνωστοποιήσωμεν τὴν ἀπόφασίν των.

Καὶ ἐγὼ δηλῶ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν διὰ ξηρᾶς μεταφορὰν ταύτην, ἀνέκραξα, καὶ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δηλῶ, ὅτι θέλω ἀνατινᾶξαι τὸν σιδηροδρόμον. Δὲν ἀφῆκατε πλέον τίποτε ὁρθιον εἰς τοῦτον τὸν τύπον, οὔτε φιλοτιμίαν, οὔτε ἀξιοπρέπειαν, οὔτε ἀνεξαρτησίαν,

οὔτε τὸ δικαίωμα νὰ ζῇ ὅπως θέλει, ἀλλὰ μὴ λησμονῆτε, ὅτι ὑπάρχει ὄριον καὶ εἰς πᾶσαν ὑπομονήν, καὶ εἰς πᾶσαν συγκατάθεσιν, καὶ ὅτι μία τελευταία σταγὼν φέρει τὸ ἐκχείλισμα τοῦ ποτηρίου!

Δὲν πρέπει νὰ φοβῆσθε, ὅτι ἡ διελεύσις τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ ἔχει ἐχθρικόν τινα σκοπὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, εἶπεν ὁ κ. GUILLEMIN, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας εἶναι ἐτοιμαὶ νὰ σᾶς δώσουν πᾶσαν περὶ τοῦτου ἐπίσημον διαβεβαίωσιν· καθόσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τοὺς φόβους σᾶς περὶ μεταδόσεως ἐπιδημικῶν νόσων, σᾶς βεβαιούμεν ὅτι οὐδεμία τοιαύτη ὑπάρχει πλέον ἐν τῷ Σερβικῷ στρατῷ, χαίρει οὗτος ἀκραν υγείαν.

Ἀφῆσατε, παρακαλῶ, τὸ θέμα τοῦτο, ἀπῆντησα, διότι καὶ πρὸ δύο μηνῶν εἰς αὐτὴν ἔδωκ τὴν ἰδίαν θέσιν, ὅτε σᾶς εἶπον, ὅτι οἱ Σέρβοι, τοὺς ὁποῦς τότε ἐπρόκειτο νὰ μεταφέρετε εἰς Κέρκυραν, μαστίζονται ὑπὸ χολέρας καὶ τύφου, καὶ ὅτι οἱ Γάλλοι ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ἐτηλεγράφησαν εἰς τὴν Κυβέρνησίν σας νὰ μὴ τοὺς μεταφέρῃ εἰς Θεσσαλονίκην, ἵνα μὴ μεταδώσῃ τὰς νόσους εἰς τὸν ἐκεῖ Γαλλικὸν στρατὸν, μοὶ ἀπηντήσατε, ὅτι δὲν ἐπασχυν ἐκ χολέρας, ἀλλ' ἐξ ἐντερίτιδος ἐπελθούσης ἐκ διῆθεν ὑπερβολικῆς τροφῆς, εἰς ἣν ἐπεδόθησαν ἐν Αὐραχίῳ μετὰ τὰς ἐν Ἀλβανίᾳ στερήσεις καὶ κακουχίας, καὶ ὅμως δὲν παρήλθον πολλὰς ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς Κέρκυραν μεταφορᾶς των καὶ ἡ ἐπιδημία τῆς χολέρας διεδόθη ἐκ τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν πόλιν. Δὲν ἦτο ἐπιδημία, ἀπῆντησεν ὁ κ. GUILLEMIN, μόλις ἐν ἡ δύο κρούσματα ἐγένοντο εἰς τὴν πόλιν. — Πῶς, ἀνέκραξα, ἐν ἡ δύο κρούσματα λέγετε πεντήκοντα τοὺλάχιστον καὶ πλέον θάνατοι πολιτῶν ἔλαβον χώραν, πεντήκοντα πωλεῖται ἐδολοφονήθησαν! εἶπον κινῶν τὸν δάκτυλον πρὸς τὸν Πρέσβυν. — Θέλετε νὰ εἰπῆτε, ὅτι ἡμεῖς τοὺς ἐδολοφονήσαμεν; ἠρώτησεν οὗτος. — "Οχι, ἀπῆντησα. Θέλω νὰ εἶπω, ὅτι ἐγὼ φέρω εἰς τὴν συνείδησίν μου τὴν τύψιν πεντήκοντα δολοφονιῶν, διότι ἐπέτρεψα τότε τὴν ἀποδέχασιν τῶν Σέρβων εἰς Κέρκυραν. — Βλέπω, εἶπεν ὁ κ. GUILLEMIN, ὅτι ἐξεδηλώσατε τὴν ἀρνήσιν σας

εἰς τὴν διελεύσειν τῶν Σέρβων μετὰ πολλῆς κατηγορηματικότητος, — ἐπιτρέψατε νὰ ἐρωτήσω: Εἴθε ἐξ ἴσου κατηγορηματικῶς βέβαιος, ὅτι συμμερίζονται τὴν γνώμην σας ἡ Βουλὴ καὶ ὁ τόπος; — Ἐνῶς ἀποτελῶ μέρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀπῆντησα, εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι διερμηνεύω τὴν γνώμην καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ τόπου. ἔάν ὁ τόπος ἔχῃ γνώμην ἄλλην, δύναται νὰ μὲ ἀποπέμψῃ καὶ θὰ τῷ ἤμαι, βεβαιωθῆτε, εὐγνώμων διὰ τοῦτο.

Ὁ κ. ELLIOT, βλέπων ὅτι ἡ συνδιάλεξις μετὰ τοῦ συναδέλφου του ἀπέβαιεν ἄπο στιγμῆς εἰς στιγμὴν ζωηροτέρα, ἠρώτησε μετ' γαλήνης ἐάν θὰ ἀντέτασσον τὴν αὐτὴν ἀρνήσιν εἰς τὴν διελεύσειν τῶν Σερβικῶν στρατευμάτων διὰ τῆς διώρυγος τοῦ Ἴσθμου. Ἐπειδὴ μετ' ὀργῆς σχεδὸν εἶχον ἀποκρούσει τὴν διὰ ξηρᾶς μεταφορὰν, ἐνόμισα πρέπον νὰ μετριάσω ἤδη τὸν τόνον τῆς ἀρνήσεως, καὶ εἶπον: "Ὅσον ἀφορᾷ ἐ-

μέ, θὰ εἶχον τὴν αὐτὴν ἀντίρρῃσιν, ἀλλὰ περὶ τῆς διὰ τῆς διώρυγος διελεύσεως ἐπιθυμῶ νὰ λάβω καὶ τῶν συναδέλφων μου τὴν γνώμην, ἣν ἐπιφυλάσσομαι νὰ σᾶς γνωρίσω προσεχῶς. Ἐν τῷ μεταξύ ἐπιτρέψατε νὰ κάμω τὴν φιλικὴν παρατήρησιν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ σᾶς διαφεύγῃ ὅτι ὁ Κορινθιακὸς κόλπος εἶναι ἐκ φύσεως, οὕτως εἰπεῖν, πλασμένος νὰ κρούπῃ τὰ ὑποβρύχια, καὶ ἰδίως ἡ βορεία αὐτοῦ ἀκτὴ. Μὴ λησμονῆτε ὅτι τρία ἢ τέσσαρα ὑπερκεάναια μεταγωγικά πλήρη στρατιωτῶν, συνορευόμενα ἀναγκαίως ὑπὸ τεσσάρων ἢ πέντε ἀντιτορπιλικῶν πρὸς φρούρησιν, σταματῶντα πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς διώρυγος εἰς Κόρινθον, ἤθελον παρουσιάσει μέγαν καὶ εὐκόλον στόχον εἰς ἐχθρικά ὑποβρύχια — σκεφθῆτε ἂν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας θὰ ἦτο συμφέρουσα, ἔστω καὶ ἡ διὰ τοῦ Ἴσθμου μεταφορὰ τῶν Σέρβων. — Εἶναι πολὺ ὀρθὴ καὶ πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ παρατήρησις, ἀπῆντησεν ὁ κ. ELLIOT.

ΣΤ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΠΑΟΛΑΣ ΟΛΣΤΑΤ'Ν

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

[Πῶς περιγράφει τὰ πολιτικὰ καὶ διπλωματικὰ γεγονότα τῆς ταραχῶδους περιόδου 1915—1922 ὁ μάρτυς Βασιλεὺς].

ΜΕΡΟΣ Δον

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΕΝΟΣ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1922. — Εἰς τὴν Φλωρεντίαν. — Γνωρίζεις ἤδη τὰς περικοπέτελας μου! — Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ πράγματα πηγαίνουν ἀπὸ κακοῦ εἰς χειρότερα...

Αἱ κατωτέρω ἐπιστολαί, χρονολογούμεναι ἀπὸ διαφόρους Ἰταλικὰς πόλεις, εἶναι αἱ τελευταῖαι τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Εἶχον μεσολαβήσει μετὰ τῶν δημοσιευθεισῶν εἰς τὸ ὅσον τεύχος καὶ τούτων τὰ γεγονότα τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1922. Ἡ ἐπανάστασις, ἡ παραίτησις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἡ ἐξ Ἑλλάδος ἀναχώρησις του. Εἰς τὰς σήμερον δημοσιευόμενας τελευταίας ταύτας ἐπιστολάς ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος μόλις ἀφίνει νὰ διαφαίνεται ἡ πικρία του διὰ τὰ συμβάντα, διατηρῶν πάντοτε τὴν ψυχικὴν ἀγαθότητα, ἡ ὁποία τόσον ἐκδηλὸς ἐχαρακτήριζεν ὅλην τὴν ἰδιωτικὴν αὐτὴν ἐπιστολογραφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν τόσον πιστῶς ἀπεικονίζεται ὁ βαθύτερος χαρακτήρ του.

Φλωρεντία, 29 Ὀκτωβρίου 1922.

Γκράντ' Οτέλ ντέ λα Βίλ.

"Ὅπως σοῦ ἀνήγγειλα, ἔφυγα σήμερον τὸ πρωῒ, εἰς τὰς 8.30' ἀπὸ τὴν Πίζαν χωρὶς νὰ ἴδῃ τίποτε ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἔφθασα ἐδῶ εἰς τὰς 11.

Ὁ Γεώργιος Στρεῖτ, ποῦ τὸν ἐζήτησα εἰς τὸ «Γκράντ' Οτέλ», δὲν ἦτο ἐκεῖ, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ξενοδοχεῖον εὐρίσκεται ἀντικρὺ στὸ ἄλλο, εἰς τὴν ἰδίαν πλατείαν, τὸ εὗρηκα ἀμέσως. "Ὅπως εἶναι εὐκόλον νὰ φαντασθῇς, εἶχεν ἐκπλαγῇ ποῦ μ' ἐβλεπεν! Ἐγγυμᾶσις μαζὺ του καὶ μετ' ὁν ἐξάδελφόν του καὶ τὴν γυναῖκά του. Ὁ ἐξάδελφός του Μάξιμος ἦτο Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὸν ἐξώρισαν καὶ αὐτὸν οἱ ἐπαναστάται. Ἐξαιρετικῶς ἐξυπνός, πολὺ συμ-

παθής και ή συνομιλία του πολύ ευχάριτος.

Η Φλωρεντία είναι θαυμασία. Τί περίφημοι περίπατοι και τί ευμορφα πάρκα! Η πόλις αξίζει πολύ να μελετηθῇ, ἀλλ' ἔως τώρα δὲν κατώρθωσα νὰ κάμω παρὰ ἓνα περίπατον μετὰ τὸ αὐτοκίνητον.

Παντοῦ ὑπάρχουν φασισταί. Περνοῦν καθ' ἑκατοντάδας ἐπάνω εἰς καμιόνια καὶ βλέπει κανεὶς πολλὰ ὑποκάμισα διαφόρων χρωμάτων, μπλέ, πράσινα κλπ. Φαίνεται ὅτι αὐτοὶ ποὺ τὰ φοροῦν εἶναι ἐπίσης φασισταί.

Ποιὸς ξέρει πόσον καιρὸν θὰ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μείνω ἐδῶ!

Ἐδιάβασα εἰς τὸ «Μεσσατζέρο» μίαν περιγραφὴν ἀρκετὰ αἰσθηματικὴν διὰ τὴν ἀναχώρησίν μου ἀπὸ τὴν Πιασέντσα. Ἄν οἱ δημοσιογράφοι ᾔθελαν νὰ μ' ἀφήσουν εἰς ἡσυχίαν, θὰ μοῦ ἐπροξενούσαν μεγάλην εὐχαρίστησιν. Ἐδῶ φαίνεται ὅτι δὲν ἐπέσυρα ἀκόμη τὴν προσοχήν. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι τοῦτο θὰ διαρκέσῃ.

Κάμνει περισσότερον κρῦο ἐδῶ παρὰ στὸ Σαρμάτο. Ἐκάμα ἓνα περίπατο μ' αὐτοκίνητο φορῶν ἓνα ἐλαφρὸ καλοκαιρινὸ παλτὸ καὶ δὲν ἐκρύωνα καθόλου.

Κωνσταντῖνος

ΠΑΛΕΡΜΟΝ, «Βίλλα Ὑγεία»

3 Νοεμβρίου 1922.

Ἐπὶ τέλους ἔφθασα χθὲς τὸ πρωῒ. Γνωρίζεις ἤδη τὰς περιπετείας μου ἀπὸ τὰ γράμματά μου ἀπὸ τὴν Πίζα καὶ τὴν Φλωρεντίαν.

Ὅσον διὰ τὸν ἀδελφόν μου Ἀνδρέαν, μοῦ γράφουν ὅτι τὸν κρατοῦν φυλακισμένον εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰς τὸ παλάτι τοῦ ἀδελφοῦ μου Νικολάου καὶ λέγεται ὅτι ἴσως θὰ τὸν μεταφέρουν εἰς κοινὰς φυλάκας. Λυποῦμαι διότι οἱ γιατροὶ σ' ἐτρομοκράτησαν, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς παίρνης σὰ σοβαρά. Εἶναι μόνον νὰ μοῦ ὀρίζουν τὴν δίαιταν ποῦ πρέπει νὰ κάμνω καὶ τίποτε ἄλλο. Ἄλλως τε, σοῦ ἔγραψα ἤδη εἰς τί πρέπει ν' ἀποδίδεται ἡ ἀδιαθεσία μου. Τὸ ἴδιο μοῦ συνέβη ὅταν ἐξερράγη ἡ Ἐπανάστασις εἰς τὰς Ἀθήνας. Βαστᾷ μίαν ἢ δύο ἡμέρας καὶ ἐπιτα περνοῦ.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ πράγματα ἐπὶ τοῦ παρόντος πηγαινέουν ἀπὸ κακοῦ εἰς χειρότερα. Τὰ ἀδιάλλακτα στοιχεῖα κυριαρχοῦν καθ' ἡμέραν καὶ περισσότερον. Ἴσως νὰ εἶναι καλλύτερα ἔτσι, διὰ νὰ ξεύρῃ τί νὰ σκεφθῇ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ

δημοσία γνώμη, ἡ ὁποία εἶναι ἀπηλπισμένη.

Εἰς τὴν Ρώμην ἔβρεχε χειμαρρῶδως. Δὲν ἐκούνθησεν καθόλου ἀπὸ τὸ μέγαρον τῆς Ἑλληνικῆς Προσέβιας καὶ αἱ φασιστικαὶ ἀρχαὶ δὲν ᾔθελσαν νὰ μ' ἀφήσουν νὰ πληρώσω τὸ εἰσιτήριο διὰ τὴν Νεάπολιν, οὔτε τὸ ἀτιμόπλοιο διὰ τὸ Παλέρμο. Οἱ Ἰταλοὶ εἶναι τόσο εὐγενεῖς καὶ ὑποχρεωτικοὶ μαζί μου, ὥστε μοῦ ἔκαμε τὸ πρᾶγμα ἐντύπωσιν καὶ εἶμαι συγκεκινημένος.

Ἐδῶ τὸ ξενοδοχεῖον εὐρίσκεται εἰς τοποθεσίαν τόσο κακὴν, ὥστε δὲν ἤμπορῶ νὰ βγῶ χωρὶς νὰ διασχίσω τὰς λαϊκώτερας συνοικίας τῆς πόλεως. Ἀνάγκη νὰ πηγαίνω μετὰ τὸ αὐτοκίνητον καὶ μακρὰν διὰ νὰ εὐρίσκω κανένα μέρος νὰ περιπατήσω λιγάκι.

Ἄν κάμω κανένα περίπατο εἰς τὴν πόλιν, σχηματίζεται γύρω μου συγκέντρωσις ἀνθρώπων, πρᾶγμα ποῦ μοῦ εἶναι ἐξαιρετικῶς δυσάρεστον.

Εἰς τὸ Σαρμάτο ἐξέχασα νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ ἔχῃς πάντοτε μαζί σου τὸν μικρὸν Σπυρὸν ποῦ σοῦ ἔφερα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

Κωνσταντῖνος

ΠΑΛΕΡΜΟ, «Βίλλα Ὑγεία»

Νοεμβρίου 1922.

Ἐχομεν ἐδῶ τὸν Δοῦκα τῶν Ἀπουλιῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἓνα παιδὶ συμπαθητικὸ καὶ πολὺ εὐθυμὸν. Πολλὰκις διερωτῶμαι τί σκέπτεται, ὅταν γελάῃ συνεχῶς.

Θὰ ἐδιάβασες εἰς τὰς ἐφημερίδας τί συνέβη εἰς τὰς Ἀθήνας. Οἱ καυμένοι ἐκεῖνοι οἱ ῥπουργοί, ποῦ ἔκαμαν ὅ,τι ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατόν διὰ τὴν πατριδα τῶν, κατηγοροῦνται ἐπὶ προδοσίᾳ, διότι ὁ πόλεμος δὲν ἐπῆγε καλά. Ἀλήθεια, αὐτὸ εἶναι πολὺ! Τόσον περισσότερον μάστιγα, ὅσον δὲν πρόκειται περὶ καταστροφῆς στρατιωτικῆς, ἀλλὰ περὶ καταστροφῆς πολιτικῆς, ὀφειλομένης εἰς τὴν ἀντίθετον προπαγάνδαν.

Εἶχες δίκαιον, ὅταν μοῦ ἔγραψες πρὸ ὀλίγων ἡμέρων: «Ὅταν συναντᾷ κανεὶς μίαν ἑχιδναν, τῆς τσακίζει τὸ κεφάλι καὶ ὅχι τὴν οὐράν». ῥπῆρξα πολὺ ἀνεκτικὸς, πολὺ ἐντιμὸς καὶ πολιτισμένος ἀπέναντι τοῦ δολοφόνου αὐτοῦ. Ξεύρω τί σκέπτεσαι, ἀλλὰ μὴ κατηγορήσῃς τὴν λαὸν μου. Δὲν εἶ-

ναι ὑπεύθυνος αὐτὸς διὰ τὰς πράξεις κανενὸς κακοποιοῦ.

Κωνσταντῖνος

Ἡ κατωτέρω ἐπιστολή, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ἡ τελευταία, ἐλήφθη ἀπὸ τὴν πριγκίπισσαν Πάυλαν τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἀποτελεῖ δὲ καὶ τὸ τελευταῖον ἔγγραψον, τὸ ὁποῖον ἔγραψε πρὶν ἀποθάνῃ.

ΠΑΛΕΡΜΟ, «Βίλλα Ὑγεία».

6 Ἰανουαρίου 1923.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐδδομάδος αὐ-

τῆς ἀναχωροῦμεν ὅλοι διὰ νὰ ἐγκατασταθῶμεν εἰς τὴν Φλωρεντίαν.

Θὰ μείνωμεν μίαν νύκτα εἰς τὴν Νεάπολιν, ὅπου ἐλπίζω νὰ μὴ μᾶς κρατήσουν περισσότερον, ἔπειτα θὰ σταματήσωμεν μερικὰς ἡμέρας εἰς τὴν Ρώμην, διὰ νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸν Βασιλέα καὶ νὰ δώσωμεν καὶ ἑαυτὸν ἔτσι εἰς τὰ κορίτσια μου νὰ ἴδουν τὴν πόλιν.

Κωνσταντῖνος
ΤΕΛΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κατάστασις κατὰ τὸ διάστημα τῆς τελευταίας τριμηνίας τοῦ 1925 παρουσιάζει σχετικὴν ὁμοιομορφίαν μετὰ τὴν τετάρτην τριμηνίαν τοῦ προπαρελθόντος ἔτους, μετὰ μόνον τὴν διαφορὰν ὅτι κατὰ τὴν ὑπὸ ἐξέτασιν περιόδον δὲν ἐνυπάρχει οἰκονομικὴ ἐνότης ἐν τῷ συνόλῳ τῆς. Ἐνῶ δηλονότι, εἰς τὰς Η. Π. τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ εἰς τὰ γείτονα αὐτῆς κράτη ἡ οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ κατάστασις ἐλαφρῶς ἐδελτιώθη, εἰς τὴν Εὐρώπην παρατηρεῖται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον σταθερὰ στασιμότης, ἡ ὁποία εἰς διαρκὴ ἐξέλιξιν τῶν κοινωνικῶν δὲν σημαίνει παρὰ χειροτέρευσιν.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἡ καλὴ συγκομιδὴ οἴτου εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἡ μεγάλη συγκομιδὴ βάμβακος ἐν Ἀμερικῇ ἔχουσι σπουδαιότητά τινα, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀποτελέσματα, διότι ἀφ' ἑνὸς θὰ ἀνέξη ἡ καταναλωτικὴ ἱκανότης, ἀφ' ἑτέρου οὕτως θὰ διαταραχθῇ ἡ ἐνυπάρχουσα σχέσις τῶν τιμῶν τῶν εὐπορευμάτων αὐτῶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ. Εἰς τὸ βάθος τῆς διαταραχῆς αὐτῆς ἐνδεχόμενον νὰ δημιουργηθοῦν κοινωνικαὶ ἀντιθέσεις καὶ ἐλαφρὰ κρίσις τῆς παραγωγῆς τοῦ βάμβακος κατὰ τὴν μέλλουσαν ἐποδείσιν.

Ἡ προσπίπτουσα πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγικῆς ἱκανότητος τῶν καθ' ἑκάστα ἐπιπέδων τῆς διεθνούς οἰκονομίας, ἡ ἐπιτυχία τῆς ὁποίας σημαίνει παλίνωσιν τοῦ ὑπερκεφαλαιοκρατισμοῦ, ἐλάττωσις ἐπιτηγᾶναι, διότι ἡ προσπολεμικὴ παραγωγικὴ ἱκανότης εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς σημερι-

νῆς κατὰ κάποιον. Ἐξ ἄλλου, ἡ παραγωγικὴ ἱκανότης τῶν κρατῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ζητεῖ ἀγορὰν ἀποθέσεως τῶν προϊόντων τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἡ κατὰκτησις τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ λυσσώδεις ἀγῶνας συναγωνιστικούς, ἐνίοτε δὲ ἀδελφίτους. Οἱ εὐπορικοὶ οἱτοὶ ἀγῶνες μέχρη τῆς στιγμῆς δὲν κατέληξαν εἰς ἐνόπλιον ρήξιν μετὰ τῶν καθ' ἑκάστα κρατῶν, πλην ὅμως οἱ συνεχεῖς ἐξοπλισμοὶ καὶ οἱ ἀποικιακοὶ πόλεμοι προϋπόθεσιν ἔχουσιν αὐτοῦς.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς περιόδου ταύτης ὁ πόλεμος τοῦ Μαρῶκου καὶ ὁ ἀποικιακὸς πόλεμος τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Σουδάν ἐκνευρίσθη μετὰ μεγαλυτέραν ἐνταση. Ἡ ἐπαναστατικὴ κίνησις εἰς Κίναν ταράσσει τὴν ἰσορροπίαν τῆς διεθνούς οἰκονομίας καὶ τῶν σχέσεών τῆς. Ἡ ἀδυναμία πρὸς εἰρηνικὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος τῆς Μορσούλης ἐνδεχόμενον νὰ καταλήξῃ εἰς ἐνόπλιον διακανονισμόν τῆς διαφοράς μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας.

Ἐνῶ δηλονότι πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς καταβάλλονται παμύχιστα προσπάθειαι, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν οἱ κοινωνικοὶ ἀγῶνες καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν οἱ πολιτικοὶ λαμβάνονται συνεχῶς ἐξυμνῶνται.

Ἡ συντομος ἐξέτασις τῶν οἰκονομικῶν τῶν κυριωτέρων κρατῶν τοῦ κόσμου μᾶς δίδει τὴν κατωτέρω εἰκόνα:

Εἰς τὰς Η. Π. τῆς Β. Ἀμερικῆς ἡ κατάσταση τοῦ τελευταίου μηνὸς ἐλαφρῶς ἐδελτιώθη. Ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου καὶ ἐπεὶ τὸν ἡ παραγωγή τοῦ σιδήρου καὶ χάλυβος κατὰ

πολύ ηδύνη. Η οικοδομική άπροσδοκίως ενετάθη. Ο αριθμός των εβδομαδιαίως φετινωμένων βαγονίων ανήλθεν εις υψηλότερα επίπεδα. Εξ αντιθέτου όμως εσημειώθη μεγάλη ελάττωσις πωλήσεων αυτοκινήτων και κατά συνέπειαν θά ακολουθήσει μείωσις της παραγωγής τους προσεχείς μήνας.

Η εθνική εξέλιξις της οικονομικής καταστάσεως της Αγγλίας σημειοί σταθμόν με τας κρίσεις της βιομηχανίας του άνθρακος, της παραγωγής του σιδήρου και χάλυδος, της ναυπηγικής εν συνδυασμῷ με την κακήν κακήν εξέλιξιν της μηχανικής και ύφαντουργικής. Ο αριθμός των άεργων ηδύνηται κατά 140 χιλ. από του παρελθόντος έτους. Εν τούτοις, αν εκ του όλου αριθμού των άεργων αφαιρεθοῦν οί άνευ εργασίας άνθρακωρύχοι ο αριθμός των άεργων εις τούς άλλους κλάδους της βιομηχανίας ηλαττώθη. Εν τῷ συνόλῳ της ή οικονομική κατάστασις της Αγγλίας ελάχιστα σημεία βελτιώσεως παρουσιάζει.

Εις την Γερμανίαν ή βιομηχανία εις τούς καθ' έκαστα κλάδους της παρουσιάζει διάφορον εξέλιξιν. Η βιομηχανία του γαιάνθρακος κατά πολύ εβεβλιώθη εν αντιθέσει πρὸς την βιομηχανίαν του σιδήρου και χάλυδος, ήτις επεδεινώθη. Η κατάσταση των κλάδων της μεταλλουργικής και της μεγάλης βιομηχανίας (lourde industrie) εξακολουθεῖ νά χειροτερεύη.

Εις την οικονομικήν ζωήν παρατηρεῖται μεγάλη έλλειψις κυκλοφορούντων κεφαλαίων, αποτέλεσμα έχουσα υψηλὸν προσεφορητικὸν τόκον, δυσκολίας συναλλαγῶν και πολλές μεγάλας πτωχεύσεις μεγάλων Συνδικατίων.

Εις την Γαλλίαν ή μεγάλη βιομηχανία διερχεται ελαφρὰν κρίσιν, ή δέ εξέλιξις της οικονομικής της καταστάσεως παρουσιάζει σκοτεινὰ σημεῖα διὰ τὸ μέλλον. Τὸ νέον εις χρυσὸν δάνειον 4 ο)ο παρὰ τὰς επανειλημμένας παρατάσεις προθεσμίας, δὲν γνωρίζομεν πράγματι αν εκαλύφθη και τὸ Κράτος ήναγκάσθη και πάλιν νά καταγγήγῃ εις την Τράπεζαν της Γαλλίας διὰ νά δυνήθῃ νά πληρώσῃ τὰ χρῆν του ἐξ ἐντόκων γραμματίων.

Εις την Ιταλίαν ή κατάσταση συνεχῶς βελτιοῦται ὡς εκ του παγιωτικοῦ χαρακτήρος του πολιτεύματος της και της άσπουμένης δικτατορίας.

Η οικονομική κατάσταση των ανατολικῶν χωρῶν της Εὐρώπης οὐδόλως προήχθη εξαίρεσει της Τσεχοσλοβακίας, ή οποία διὰ της συνεχούς οργανώσεως και παραγωγής της βιομηχανίας της, εξαπλοῖ τὸ εξαγωγικόν

κόν της ἐμπορίας διὰ διαφόρων επιχειρηματικῶν συνδυασμῶν άλματικῶς και συνεχῶς καταλαμβάνει και νέας καταναλωτικὰς σφαίρας.

Η μείωσις της παραγωγής, ἔστω και κατά μικρὰν κλίμακα ἀπ' ἐνός, ή ανάπτυξις της καταναλωτικῆς δυνάμεως ἀπ' ἑτέρου επενεργεῖ δυσμενῶς διὰ την εὐνοϊκήν εξέλιξιν μιᾶς Ἐθνικῆς οικονομίας, πολλῶ δέ μᾶλλον όταν διεθνῶς συντελεῖται τοῦτο. Αἱ ἀντίρροποι αὐταὶ δυνάμεις ἐπὶ πλέον ἐκμηδενίζουν την βελτίωσιν της Διεθνούς Οικονομίας διὰ της ελαττώσεως των ἐργασιμῶν ὥρων εις ὅλας ἐν γένει τὰς παραγωγικὰς εργασίας, ἀποτελεσμα έχουσα τὸ φαινόμενον της Διεθνούς κρίσεως, ή οποία μαστίζει με διάφορον έντασιν τὰ διάφορα κοινωνικά στρώματα, δημιουργουμένων οὕτω των κοινωνικῶν ἀντιθέσεων, εις τὸ βάθος των ὁποίων διακρίνονται αἱ σύγχρονοι ἀναιρετικαὶ τάσεις. Ἀναμφισπόρητως ή ἀνάπτυξις της παραγωγῆς εις τούς καθ' έκαστα οικονομικοὺς κλάδους της Διεθνούς οικονομίας ἀποτελεῖ την ἀφειρητὴν μιᾶς νέας οικονομικῆς εὐνοϊκῆς περιόδου δι' ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις. Αἱ νομισματικαὶ ἐξυγιάνσεις οὐδεμίαν βελτίωσιν ἐπὶ οικονομικοῦ ἐπιπέδου ἐπέφερον εις την Γερμανίαν, Πολωνίαν, Ρωσίαν και ἄλλα κράτη, ὡς ηλπίζετο. Τοῦναντίον ή κακή εξέλιξις της ἐν γένει παραγωγῆς δυσμενῶς επενήργησεν ἐπὶ της ἀξίας των ὀγίων αὐτῶν νομισματικῶν μονάδων. Mark-or, Zloty, tzevrons.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ή μόνη θεραπεία, ή οποία ἐπιβάλλεται πρὸς ἀποφυγὴν μεγάλων κοινωνικῶν κλονισμῶν, εἶναι ή ἀνάπτυξις της Διεθνούς παραγωγικῆς ικανότητος, και ή κοινωνική συνεργασία.

Πλὴν ὅμως αἱ προϋποθέσεις αὐταὶ ὑπὸ τὸ καθεστῶς των φιλελευθέρων ἀρχῶν της κλασικῆς Σχολῆς (laissez faire, laissez passer), εἶναι, αν ὄχι παντελῶς, πάντως σχεδὸν ἀδύνατος εις την ἐφαρμογήν και ἐκτέλεσιν.

ΒΙΟΝΥΣΙΟΣ Α. ΖΑΜΑΝΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Η «Νέα Ἐποχή» θά δημοσιεύῃ κριτικὴν μόνον ἐπὶ των ἀποστελλομένων αὐτῇ βιβλίων.

Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΜΥΝΑ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΛΛΟΥ ΚΑΙ ΤΙ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΓΕΙΝΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Από των αρχαιοτάτων χρόνων, από εποχής εις εποχήν, ο τρόπος της άμυνας μιᾶς χώρας και τὰ λυσιτελέστερα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέσα μεταβάλλονται, ἀναλόγως της εξέλιξεως της πολεμικῆς τέχνης και της σχετικῆς βιομηχανίας πολεμικῶν ὕλικῶν.

Οὕτως ἄλλοτε ἀπὸ της εποχῆς των Μηδικῶν πολέμων και των Ρωμαϊκῶν λεγεῶνων μέχρι της Ναπολεοντείου εποχῆς, οἱ ναυτικοὶ στόλοι ἀπ' ἐνός και ή ὑπεροχή ποσοτικῶς και ποιοτικῶς τοῦ Ἰππικοῦ τοῦ ἐνός ή τοῦ ἄλλου των μαχομένων ἀντιπάλων, ἔδιδον εις τὸν έχοντα ταύτην την νίκην.

Σήμερον διὰ μὲν τὰς κατά θάλασσαν δυνάμεις ἐνὸς Κράτους κυριαρχεῖ τὸ πνεῦμα της κατασκευῆς ελαφροῦ στόλου μεγάλου και μεγάλου ἀριθμοῦ ὑποβρυχίων, εις δέ τὰς κατά ξηρὰν τοιαύτας τὸ πεζικὸν εἶναι ή βασιλίς των ὅπλων, βοηθοῦντων ὅμως ἀπαραίτητος των ὅπλων τοῦ Πυροβολικοῦ και τοῦ Ἰππικοῦ.

Απὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου και ἐντεῦθεν ὁμως τοιαύτη ὑπῆρξεν ή εξέλιξις των πολεμικῶν μέσων άμυνας και ἐπιθέσεως, κατόπιν των διδασμάτων τοῦ πολέμου τοῦτον, ὥστε σήμερον ή ἄμυνα ἰδίως μιᾶς χώρας νά στηρίζεται σοβαρώτατα και πρὸ παντός εις την ὑπαρξιν μεγάλης αεροπλοίας ἐν αὐτῇ.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἀνεγνώρισαν ὅλα τὰ κράτη διαθέτοντα εις τούς προϋπολογισμούς των τεράστια ποσά, και μερμινῶντα διὰ την ἐκ παραλήλου πρὸς την Στρατιωτικὴν των αεροπλοϊαν αἰξίναν και της ἐμπορικῆς αὐτῶν τοιαύτης, καθόσον ἐν δεδομένη στιγμή ή Ἐμπορικὴ αεροπλοία δύναται νά μεταβληθῇ εις Στρατιωτικὴν ὁμοίαν.

Η Ἑλλάς, έχουσα νά υπερασπίσῃ παρῶτα διήκοντα ἀπὸ τοῦ Ἰονίου πελάγους μέχρι τοῦ Αἰγαίου δολοκλήρου, την υπεράσπισιν των νήσων και των συγκοινωνιῶν της, έχει ἀπόλυτον ἀνάγκην, ἐκ παραλήλου πρὸς της δημιουργίαν ἰσχυροῦ ἐλαφροῦ Ναυτικοῦ στόλου και της δημιουργίας ἰσχυροῦ αεροπορικοῦ τοιοῦτου μὴ ὑπολειπομένου τοῦ των ἄλλων κρατῶν.

Η Ἐμπορικὴ ἐπίσης αεροπλοία ἐξυπηρετεῖ σοβαρῶς σπουδαία κοινωνικά και ἐμπορικά συμφέροντα και μεταβάλλεται ἐν περιπτώσει πολέμου εις πολεμικὴν αεροπλοϊαν, τῶσον ὡς πρὸς τὸ ἄμυνον, ὅσον και ὡς πρὸς τὸ ἐμφυχὸν ὕλικόν της.

Ἄν οἴωμεν ἐν βλέμμα εις τούς ἐξοπλισμοὺς των Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν και των γειτονικῶν μας Βαλκανικῶν τοιοῦτων και της Τουρκίας, θά ἴδωμεν ὅτι κοινὴ και πρωτεύουσα εἶναι εις πάντα ταῦτα ή προσπάθεια, διὰ την ὅσον ἐνεστὶν ἀσπιτεράν προπαρασκευὴν της χώρας των αεροπορικῶς, τῶσον ἀπὸ ἐπιθετικῆς ὅσον και ἀπὸ ἀμυντικῆς ἀπόψεως, διὰ την διατήρησιν της πολυποθῆτου και ἀναγκαίου ειρήνης, την ὁποίαν ὅλοι

θέλουν και την ὁποίαν δύναται νά ἀσφαλίσουν μόνον διὰ της τελείας ἀμυντικῆς προπαρασκευῆς αὐτῶν.

Η Ἑλλάς, ὡς πάντοτε ἀπέδειξε και τελευταίως ἀκόμη διὰ των προτάσεων περὶ Βαλκανικοῦ συμφώνου ειρήνης και ἀσφαλείας, ὡν παράγων ειρήνης ἐν τῇ Βαλκανικῇ, δὲν θά διατάραξεν ἐξοπλισμένη την ειρήνην, δὲν δύναται ὅμως νά μὴ ἔχῃ και τὰ μέσα ἐκεῖνα, ἅτινα θά καθίστων ἀσφαλὴ την ἑδαφικὴν της ἀκεραιότητα και τὸν Ἐθνικὸν της πλοῦτον, ἰδίως λόγω της ἐξαιρετικῆς της γεωγραφικῆς θέσεως και των πολλῶν ἐχθρῶν της.

Ο πόλεμος εἶναι πολλάκις ἀναγκαῖον κακόν. Τὸ ἔθνος δέ, ὅπερ ἐπιθυμεῖ την ειρήνην, οφείλει νά προπαρασκευάζεται και νά εἶναι ἑτοιμον πρὸς πόλεμον και ἁρκίως προπαρασκευασμένον διὰ την προάσπισιν και περιφρούρησιν της ἑδαφικῆς του ἀκεραιότητος και της Ἐθνικῆς του τιμῆς και πλοῦτου.

Διότι κατέχει κανεῖς ὅ,τι δύναται νά κρατήσῃ. Καὶ μόνον οὕτως ἓνα κράτος εἶναι πολύτιμος φίλος, ἐπικίνδυνος δέ και ὑπολογισμὸς ἐχθρὸς.

Ἀτυχῶς, οἱ γείτονές μας προηγήθησαν, καθυστερησάντων ἡμῶν, λόγω των ἐσωτερικῶν μας διαμαχῶν και της Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, ήτις ἐκληροδότησεν εις την Ἑλλάδα πολλά οικονομικά βάρη και προβλήματα και πρὸ παντός τὸ προσφυγικὸν τοιοῦτον, ἀπορροφῶν μὲγα μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ μας.

Η Σερβία έχει ἤδη ἑτοιμὰ και ὑπὸ παραγγελίαν 300 αεροπλάνα και τείνει νά τὰ ἀναβιδάσῃ λίαν προσεχῶς εις 800, συμφωνῶς με τὸν ὁργανισμὸν της αεροπλοίας της.

Ὁ μὴν ἀλλὰ και ἐργασίας ἐν Κροατία ἐγκαθίστα, κατασκευῆς αεροπλάνων, κατ' αὐτὰς και τούς καλύτερους αεροπόρους της πρὸς ἐκπαίδευσιν εις Εὐρώπην ἀπέστειλε.

Και οὕτω δημιουργεῖ ἰσχυρὸν αεροπορικὸν στόλον, ἐνῶ μέχρι τοῦ 1918 ή αεροπλοία εὐρίσκειτο εις τὰ σπάργανα, κατὰ πολὺ κατωτέρα της Ἑλληνικῆς οὔσα.

Η Βουλγαρία, εις ἣν ή συνθήκη τοῦ Νεϊγῦ ἀπαγορεύει την διατήρησιν Πολεμικῆς αεροπλοίας, ἐνίσχυει και δημιουργεῖ ἰσχυρὸν και πολυπληρὴ ἔμπορικὸν αεροπορικὸν στόλον, τὸν ὁποῖον θά δύναται, ἐν δεδομένη στιγμή, νά μεταβάλῃ εις στρατιωτικὸν τοιοῦτον.

Η Τουρκία, παρὰ τὰς οικονομικὰς της στενωχωρίας, πᾶς πολλὰς της ἀνάγκας και τὰς ἐσωτερικὰς της διαμάχας, καταρτίζει ἰσχυρὸν αεροπορικὸν στόλον κατὰ τῶν προκαλοῦντα τὸν θαυμασμόν.

Παντοῦ εις τὰς ἐπαρχίας της συλλέγονται παρ' εἰδικῶν ἐμπροσθῶν ἔρανοι και δίδονται ἐορταῖ ὑ-

πέρ της αεροπορικής της άμυνας, εις τὰ ταμεία της κεντρικής επιτροπής της οποίας ἐν Ἀγκύρᾳ, ἔχουσι κατατεθῆ παρὰ τῶν ὡς ἄνω ἐπιτροπῶν μέγιστα ποσά.

Εἰς τὴν Ἀγκυρὰν καὶ τὴν Κων(ν)πολιν ἰδρυθῆσαν νέα αεροπορικά σχολαὶ διὰ τὴν εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Τούρκων αεροπόρων. Ἐπεσκευάσθησαν δὲ καὶ ἐτελειοποιήθησαν τὰ αεροδρόμια Ἀγκύρας, Ἀγίου Στεφάνου καὶ Σμύρνης.

Μέχρι τῶν ἀρχῶν Νοεμβρίου εἶχον συλλεγῆ ἐν Τουρκίᾳ, κατόπιν ὀκταμήνου ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς τῆς αεροπορικής της άμυνας, περὶ τὰ 200 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἐξ ἐράνων, δι' ὧν παρήγγειλεν αὕτη 160 αεροπλάνα, σκεπτομένη νὰ τὰ φθάσῃ ἐντὸς τοῦ 1926 εἰς 800.

Κατ' αὐτὰς δὲ φθάει εἰς Τουρκίαν ἡ μετακληθεῖσα ὑπ' αὐτῆς Ρωσικὴ στρατιωτικὴ αεροπορικὴ ἀποστολή.

Ἡ Τσεχοσλοβακία μὲ βάσιν τὴν παλαιάν της αεροπολίαν ἐδημιούργησεν ἱκανὸν αεροπορικὸν στόλον.

Ἐκ παραλλήλου ὁμοῦ μὲ τοῦτον ἐδημιούργησεν καὶ πολυάριθμον ἐμπορικὸν αεροπορικὸν στόλον.

Τελευταίως ἐπεξετάθη ἡ ἐναέρια γραμμὴ Πράγας — Πρατισλάβας — Κόβις μέχρις Οὐγγροῦ. Ἡ μετὰ τὰς ἀπὸ Πράγας εἰς Οὐγγροῦδ στοιχίζει περὶ τὰς 400 κορώνας κατ' ἄτομον, ὑπαρχοῦσιν οὖν μόνον εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ στρατιωτικοὺς τῆς σχετικῆς ἐκπτώσεως.

Οὗτοι θὰ πληρῶνουν μόνον 250 κορώνας. Μολαταῦτα δὲ ἡ κατασκευὴ καὶ ἄλλης γραμμῆς ἐναερίου ἀπὸ Πράγας μέχρι τῶν λουτροπόλεων τῆς Βορείου Βοημίας, μέλλουσα νὰ κατασκευασθῇ καὶ αὕτη ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω ὑπὸ τῆς κρατικῆς ἐταιρείας τῶν ἐναερίων μεταφορῶν καὶ συγκοινωνιῶν.

Ἡ κρατικὴ αὕτη ἐταιρεία διαθέτει ἐπαρκὴ ἀριθμὸν καταλλήλων αεροπλάνων.

Ἐν Ρουμανίᾳ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν κατήρτισεν σχέδιον ὁργανώσεως τῆς στρατιωτικῆς της αεροπορίας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου δημιουργεῖται ἡ ἰσχυρὰ της αεροπολία.

Ἐπὶ κεφαλῇ τῆς κινήσεως ταύτης ἐργάζεται μὲ ζήλον καὶ δραστηριότητα ὁ Ρουμάνος διάδοχος Κάρολος, βοηθούμενος ὑπὸ ἐκλεκτοῦ ἐπιτελείου Ρουμάνων ἐπὶλέκτων ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, ὄντων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχηγῶ τοῦ Ρουμανικοῦ Ἐπιτελείου κ. Ἀλ. Λουπέσκου.

Εἰς τὰ 300 περίπου παλαιὰ της αεροπλάνα τύπου Μπρογκέ, Σπάδ καὶ Μπράντιμποργκ ἡ Ρουμανία προσέθετε τελευταίως 160 αεροπλάνα νέα ἀναγνωρίσεως, τύπου Ἀγρὶ Ποτέξ, Γαλλικὰ μὲ κινητήρα Ντίριχτ, δυνάμειος 360 ἵππων.

Γενικῶς δύνανται τις νὰ εἴπῃ ὅτι σήμερον ἐν Ρουμανίᾳ ἐπαρκοῦν εἰς τὴν αεροπορικὴν της ὁργάνωσιν, αἱ Γαλλικαὶ περὶ ταύτης ἀντιλήψεις.

Ἀξία λόγου ὅμως εἶναι ἡ κατασκευὴ αεροπλάνου Ρουμανικοῦ τύπου, ἐφευρεθέντος ὑπὸ τοῦ Ρουμάνου αεροπόρου ταγματάρχου Πρωτοπαπέσκου.

Τὰ αεροπλάνα τοῦ ἀνωτέρω τύπου κατασκευάζονται εἰς τὰ μεγάλα ἐργοστάσια αεροπλάνων ἐν Τρανσυλβανίᾳ «Ἀστρα».

Ὡνοιάσθη δὲ τὸ Ρουμανικὸν τοῦτο αεροπλάνον «Ἀστρα-Πρωτό».

Ἐχει τὸ αεροπλάνον τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶναι διπλάνον, σκελετὸν ἐκ ξύλου, μὲ ἓνα κινητήρα δυνάμειος 300 ἵππων, καὶ μὲ ἑλικά κατασκευαζομένην εἰς τὰ ἴδια ἐργοστάσια καὶ ἀποδεικνύειαν ἀνωτέραν τῆς Γαλλικῆς ἑλίκος LUMIERE.

Ἡ Ρουμανικὴ αὕτη ἑλὶξ ἀπέδωσε ταχύτητα κατὰ 10 χιλιόμετρα ἀνωτέραν τῆς ὡς ἄνω Γαλλικῆς.

Ὁ παρατηρητὴς ἔχει τὴν εὐρύτητα εἰς τὴν θέσιν του, ὥστε νὰ ἔχῃ μετ' ἑαυτοῦ ὅλα τὰ ὄργανα παρατηρήσεως.

Τὸ αεροπλάνον τοῦτο δύναται νὰ δεχθῇ ὅπλισμόν 3 πολυβόλων, ἐνὸς σταθεροῦ διὰ τὸν ὀδηγὸν καὶ δύο διδύμων διὰ τὸν παρατηρητήν, ὅστις δύναται νὰ τὰ χειρισθῇ ἀμφότερα διὰ καταλήλου συνδυασμοῦ. Γενικῶς τὸ φορτίον ὅπλισμοῦ δύναται νὰ φθάσῃ τὰ 70 χιλιόγραμμα.

Συμφώνως μὲ τὸν νέον ὁργανισμόν τῆς Ρουμανικῆς αεροπορίας, προβλέπεται ἡ ὑπαρξὶς τριῶν ὁμάδων αεροπλοίας ἀναγνωρίσεως, τριῶν στολισκῶν ἐκμεταλλεύσεως, ἐνὸς αεροπορικοῦ στόλου μάχης, μιᾶς ὁμάδος Ναυτικῆς αεροπορίας καὶ μιᾶς ὁμάδος αεροπλάνων.

Δι' εἰδικῶν νόμων πλήρως ἐκανονίσθησαν τὰ τῶν συντάξεων τῶν αεροπόρων ἀναλόγως τῶν κινδύνων ἐκάστου, τὰ τῆς στρατολογίας εἰς τὴν αεροπολίαν, τὰ τῆς λειτουργίας τῶν ἰδρυθεῖσων αεροπορικῶν σχολῶν, ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν.

Ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις ἰδρύσεν αεροναυτικὴν λέσχην καὶ γενικῶς ἐπιδίδωκει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς αεροπορίας διὰ παντὸς μέσον, περιοδικῶν, βραβερίων, ἐορτῶν, διαλέξεων, διαφημίσεων κλπ.

Ἡ αὕτη Κυβέρνησις ὑπέγραψε συμβάσεις μὲ τοὺς Γαλλικοὺς οἴκους Λορραίν—Νταίντριχ καὶ Μπλεριώ, πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἄλλων ἐργοστασίων κατασκευῆς αεροπλάνων καὶ κινητήρων, εἰς Σερχάτι 250 Ρουμανίας παρὰ τὴν πόλιν Μπρασόβ, μὲ 120 ἑκατομμυρίων Λεὶ κεφάλαια, ἐξ ὧν τὰ 44 Γαλλικὰ καὶ τὰ ὑπόλοιπα Ρουμανικὰ.

Τῆς ἐπαχειρήσεως ταύτης μετέχουν κυρίως ἡ Ρουμανικὴ Τράπεζα «Κρεντιτοὶλ Ἰντούσερια» καὶ τὰ ἐργοστάσια αεροπλάνων «Ἀστρα».

Ἡ Ρουμανία ἐφρόντισεν ἐπίσης νὰ ἔχῃ ἰσχυρὸν ἐμπορικὸν αεροπορικὸν στόλον δυνάμενον νὰ μεταβληθῇ ἐν καιρῷ πολέμου εἰς πολεμικὸν τοιοῦτον.

Οὕτως ὑπάρχει μετὰξὺ Βουκουρεστίου καὶ Εὐρώπης καθημερινὴ δι' αεροπλάνων συγκοινωνία. Παρὰ τὸ Βουκουρεστίον λειτουργεῖ 6 αεροπορικῶς σταθμοὶ τῆς Μπανιάσας μὲ τελωνεῖα, ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς κλπ. Ἐπίσης τὸ Βουκουρεστίον συγκοινωνεῖ μὲ τὴν Κων(ν)πολιν τοῖς τῆς ἐβδομάδος μὲ ταξείδιον τριῶν ὥρῶν μέχρις Ἀγίου Στεφάνου.

Ὡσαύτως ὑπάρχει καθημερινὴ ἐναέρια συγκοινωνία Βουκουρεστίου — Βελιγραδίου — Βουδαπέστης — Βιέννης — Πράγας. Ὑπάρχει δὲ μὲ εἰδικὰ τέλη καὶ ὑπηρεσία ἀποστολῆς ἐναερίως τῆς ταχυδρ. ἀλληλογραφίας.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΝΔΑΚΗΣ

QUO VADIS JUSTITIA GRAECA ?

Ἀφιερῶται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης καὶ τὸν κ. παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέα.

Καὶ ἄλλοτε ἀπηνθύναν ἀγωνιώδεις τὸ ἐρώτημα ἂν ἔχομεν Δικαιοσύνην ἐν Ἑλλάδι, καὶ κατ' ἐλπίδα μιν εἰς πολὺ πένθος συμπεράσματα. Διὰ νὰ εἰμεθα ἀκριβέστεροι, ἐκρίνομεν ἐκ μόνων τῶν ἐν Ἀθήναις δικαστηρίων, πληροφορούμενοι δ' εὐχαρίστως ὅτι εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰ πράγματα εἶναι καλύτερα—χωρὶς νὰ ἐγγυώμεθα διὰ τὴν ἀκριβείαν τῆς πληροφορίας—θὰ περιορισθῶμεν καὶ πάλιν εἰς τὰ δικαστικὰ πράγματα τῆς πρωτευούσης ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους 1925, διὰ ν' ἀνασκοπήσωμεν τὴν εἰς ὠφέλιμον ἔργον ἀπόδοσιν αὐτῶν.

Φαίνεται ὅτι οἱ δικασταὶ μας ἐστερήθησαν τῆς ἀκοῆς. Διαφορετικὰ δὲν ἐξηγεῖται τὸ πῶς δὲν ἀκούουν τὴν δυσφορίαν, τὸν κινηθὲν μᾶλλον καὶ τὴν ἐναντίον των καταφορὰν τῆς κοινῆς πλέον γνώμης, ὅχι τῶν δικηγόρων, οἱ ὅποιοι ἤρχισαν ἤδη νὰ μὴ ἀναλαμβάνουν ὑποθέσεις δικαστικὰς, ἀλλὰ τῶν συναλλασσομένων, τῶν διαδίκων.

Συγκεκριμένως ἀποδίδεται αὐτοῖς, ἅς τὸ εἴπωμεν καθαρὰ, ἀδιαφοροῦντες ἂν θὰ γίνωμεν δυσάρεστοι πρὸς οἰονδήποτε, ὀκνηρία, ἀνικανότης, φλυασιὰ, αὐθαιρεσία.

Εἶναι δικαιολογημένα αἱ μομφαὶ αὗται; Καὶ τίς ἡ συμμετοχὴ εἰς τοῦ γοήτρου τῆς Δικαιοσύνης τὴν κατάρωσιν ταύτην—διότι αὐτόχρονα κατάρωσις γοήτρου ὑπάρχει ὅταν τοιαῦτα ἰδιότητες ἀποδίδονται—τίς, λέγομεν, ἡ συμμετοχὴ τοῦ δικαστικοῦ τῶν Ἀθηνῶν σώματος εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο;

Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ ἐν ἑκάστον δικαστήριον χωριστὰ.

Α') Εἰρηνοδικοὶ κ. — Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὰ τρία διαμερίσματα, εἰς ἃ, μετὰ τὴν πρὸ δεκαπενταμήνου πυρκαϊάν, κατενεμήθη τὸ λαϊκὸν τατόν τοῦτο δικαστήριον, τὸ μόνον αἰσθημα, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου καταλαμβάνεται, εἶναι τὸ τῆς ναυτιάζσεως.

Εἰς ἐν ὁματίον συμφύρονται ἔμφυχα καὶ ἄμφυχα: διάδικοι, δικηγόροι, μάστιγες, εἰρηνοδικοὶ, γραμματεῖς, χαρτιά, τραπέζια, καθίσματα, σκόνη, βοῦμα καὶ δυσωδία. Εἶναι εὐνόητον ὅτι ὑπὸ ταύτην πραγματῶν κατάστασιν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐργασία. Καὶ ἐν τούτοις, πρὸς ἐπαύτην τῶν εἰρηνοδικῶν δέον νὰ ληθῇ ὅτι μόλις ταῦτα εἰργάσθησαν κατὰ τὸ 1925, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ ὑπὲρ 6000 ἀποφάσεις τῆς τακτικῆς διαδικασίας, ὑπὲρ 15.000 πράξεις (σφραγισαί, ἐνορκισαί, βεβαιώσεως, δηλώσεις τρίτων, συγγενικὰ συμβόλια) χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ τις τὰς ἐργατικὰς διαφοράς, προσωρινὰ μέτρα, ἐξώσεις, πάντα αὐθιχθέντα λόγῳ τῆς αἰξήσεως τοῦ ὅριον τῆς δικαιοσύνης, ἔνεκα τοῦ ὁποῖου μέγας αἰθμός ὑποθέσεων, ἀποσπασθεὶς τοῦ πρωτοδικείου, ὑπῆρχεν εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον. Ὡστε ἐκ τῶν τεσσάρων μοιρῶν, ἅς συνάπτει ἡ κοινὴ γνώμη, μόνον τὴν ἑλπειν φιλοπονίας δὲν δύνανται τις ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν εἰρηνοδικαστικὴν Δικαιοσύνην. Τὴν ἐντύπωσιν ταύτην τὴν εὐχάριστον, καταστρέφει ἡ καθυστέρησις τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ. Ἐοήμην ὅπο-

φάσεις πρὸ πενταμήνου ἐκδοθεῖσαι παραμένουν ἀκαθάρτοι εἰσέτι, τὸ νὰ λάβῃ δὲ τις ἀντίγραφον εἶναι δυσχερέστερον ἀκόμη τοῦ νὰ διορισθῇ ἐπίσκοπος ἢ πρεσβευτής. Δικαιολογοῦν ἐν μέρει τὴν καθυστέρησιν ταύτην τὸ προσωπικόν, ἀποδίδει ταύτην εἰς ἀνεπάρκειαν αἰθμοῦ καὶ χώρου. Εἰμεθα διατεθειμένοι ν' ἀναγνωρίσωμεν τοῦτο καὶ νὰ ἐνώσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν φωνὴν μας ὑπὲρ τῆς ταχείας συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ, τῆς καλλιτερέσεως τοῦ ποιοῦ τῶν εἰρηνοδικῶν διὰ τῆς αἰξήσεως τῶν ἀποδοχῶν των καὶ τῆς ἐκ ταύτης προσελκύσεως βελτιόνων, πρὸ παντὸς ὁμοῦ ὑπὲρ τῆς ἀμέσου ἐξευρέσεως καὶ τακτοποιήσεως εὐπροσώπου οἰκίματος, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ στεγασθῇ ἡ φερέοικος σήμερον λαϊκὴ Δικαιοσύνη. Ἡ ἐν γένει ἐντύπωσις ἐκ τῆς λειτουργίας ταύτης, τόσον ἀστικῆς ὥσον καὶ ποινικῆς, δὲν εἶναι ἀπογοητευτικὴ, οἱ εἰς ταύτην διακονοῦντες λειτουργοὶ πράττουσι τὸ κατ' ἑαυτοὺς διὰ ν' ἀντεπεξέλθωσιν, ἀποδίδοντες εἰς ἔργον ὅ,τι δύνανται, καθήκον ὅμως ἔχει ἡ Πολιτεία, ἡ ἐγκαταλείψασα τὸν κλάδον τοῦτον, νὰ μεριμνήσῃ, μικρὰν καταβάλλουσα προσπάθειαν ἵνα τονώσῃ τὸν εἰρηνοδικαστικὸν κλάδον, ὅστις διὰ τῆς νεαρᾶς νομοθεσίας κατέστη σπουδαιότατος.

Β') Ἐφετερίον. — Μετὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς αὐτὸ τῶν περὶ ἐξώσεως ὑποθέσεων καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς διὰ ψύλλου πύλημα ἐφέσεως κατὰ πάσης σχεδὸν ποινικῆς ἀποφάσεως, τὸ Ἐφετερίον Ἀθηνῶν ἔχει ἀποκτήσῃ τὴν ὅλην πταισματοδικεῖον ἐπαρχιακοῦ. Πολιτικὴ ἐργασία δὲν γίνεται, ποινικὴ δ, ἐλαχίστη. Ἀποφάσεις πολιτικάς ἐξεδόθησαν περὶ τὰς 1300, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 4)5 εἶναι ἐξωστικά, ποινικὰ δὲ 600 περίπου καὶ βουλευμάτων 1300 περίπου (οἱ αἰθμοὶ εἶναι μέχρι τῶν μέσων Δεκεμβρίου). Τὸ σύνολον δὲ τοῦτο ποσὸν ἔκ τῆς ἐργασίας 25 ἡμερῶν, προσέδρου καὶ ἀντιπροέδρου, ἦτοι 27 δικαστῶν.

Ἡ ἀπόδοσις πρὸς νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι εἶναι ἐλαχίστη. Αἱ συνεδριάσεις γίνονται ἀπὸ ἀφόρητον συνωστισμόν, ὑπὸ τὸν ὁποῖον οἱ διάδικοι καὶ δικηγόροι ἀπὸ ἐν μόνον αἰσθημα καταλαμβάνονται: νὰ εἴδωσιν τὰ χαρτιά των ἐπὶ τῆς ἐδρας ἀναφερόμενοι εἰς τὰς προτάσεις των, διὰ ν' ἀπαλλαγῶν τὸ ταχύτερον, παρορθοῦμενοι εἰς τοῦτο καὶ ὑπὸ τῶν δικαζόντων, οἱ ὅποιοι δεικνύουν δυσφορίαν ὅταν πρόκειται ν' ἀναπτυχθῇ προφορικῶς ὑπόθεσις τις. Οὕτως ἡ προφορικὴ ἀνάπτυξις, ἡ παρέρχουσα ἄμεσον καὶ ζωντανὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν δικάζοντα σύλλογον, ἐξέλειπεν ἀπύχως, καὶ ἡ ἀπονομή τῆς ἐφετεριακῆς, τῆς ἀνωτάτης ταύτης οὐσιαστικῆς δικαιοσύνης, καθήνητοσε δικαιοσύνη νεκρά, δικαιοσύνη γραφειακὴ, δικαιοσύνη χαρπῶν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαδίκων (καὶ μαρτύρων ἀκόμη ἴσως) ἐνθεῖα ἀντίληψις. Οἱ ἐφέται τῶν Ἀθηνῶν δὲν δικάζουν, ἐκτελοῦν μίαν ἀγγαρεία, κατὰ τὴν ὁποίαν βλέπει τις ζωγραφισμένον εἰς τὸ πρόσκονον των τὸ ὀρθόν: «παράλθετω ἄν' ἡμῶν τὸ ποτήριον τοῦτο». Εἰκόσιν ἐπὶ τῶν ἐφετῶν ἐργασία ἐπὶ ἐν ἔτος εἰ-

ΑΙ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΙ

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑ Ο ΠΡΙΜΟ ΝΤΕ ΡΙΒΕΡΑ

Ο παγκόσμιος τύπος ασχολείται εσχάτως με την επασκόλησιν του έργου του Ισπανού δικτάτορος Ντέ Ριβέρα, του οποίου η δικτατορία συνεπλήρωσε το δεύτερον αυτής έτος.

Ο στρατηγός Πρίμο ντε Ριβέρα μαρκήσιος ντέ Έστελια, ανατρέψας την Βουλὴν καὶ Γερουσίαν, υπεσχέθη έξυγίανσιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας του, έξυψωσιν τῆς εκπαιδεύσεως καὶ πρὸ παντός νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τοῦ Μαρόκου.

Κατὰ τὸ διετὲς διάστημα τῆς παραμονῆς του εἰς τὴν ἀρχήν, τὸ έννεαμηνὲς διευθυντήριον έξεζένωσεν οὐσιαστικῶς ὁλόκληρον τὴν Ἰσπανικὴν ζώνην τοῦ Μαρόκου, ἐκτὸς σημείων τινῶν ἐπὶ τῆς παραλίας. Ἡ μεγάλη Γαλλο-Ἰσπανικὴ ἐπίθεσις, ὅσον ἀφορᾷ ἰδίᾳ τὴν Ἰσπανίαν, δὲν ἀπέδωκε μεγάλα ἀποτελέσματα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν, τὸ Ἰσπανικὸν Κράτος κυβερνᾶται διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων ἄνευ ὑπευθύνων Ὑπουργῶν.

Αἱ ὑπηρεσίαι καταρτίζον τὰ διατάγματα, τὰ ὁποῖα ὑποβάλλονται πρὸς ὑπογραφὴν εἰς τὸν Βασιλέα. Καὶ ὁ Βασιλεὺς τὰ ὑπογράφει. Ἄν δὲν ὑπογράψῃ καὶ ἐν ἀκόμῃ ἀπὸ αὐτὰ, τὰ πάντα καταρθεύουν. Κάποτε ψιθυρίζεται εἰς τὰς γενοσῖας τῶν καφετειῶν τῆς Μαδρίτης, ὅτι ἀρνεῖται νὰ ὑπογράψῃ. Ἐπὶ παραδείγματι, τὸ διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀφαιρεῖτο ἀπὸ τὴν Καταλωνίαν καὶ τὸ τελευταῖον ἔκτος τῆς διοικητικῆς αὐτονομίας τῆς Ἰσπανίας, ὁ Βασιλεὺς τὸ ὑπέγραψε καὶ αὐτὸ, διότι οὔτε ὁ ἴδιος, οὔτε κανεὶς ἄλλος γνωρίζει τί θὰ ἔλθῃ μετὰ τὴν Δικτατορίαν.

Οἱ στρατηγοὶ περιορίζονται εἰς τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα. Δὲν ἔχουν γνώσεις οικονομικῆς ἢ σχετικῆς μετὰ τὰς λεπτομερείας τοῦ κρατικοῦ ὁργανισμοῦ, τοῦ ὁποῖου τὴν λειτουργίαν ἐνθιμίζουν οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων. Κάποτε κάποτε δημοσιεύεται καμμία ἀνακοίνωσις ἐκ μερικοῦ τῆς Κυβερνήσεως. Ἰδοὺ μερικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν δημοσιευθεῖσαν τὴν 25 παρελθόντος Αὐγούστου:

«Οἱ λαοὶ δύσκολα ὁργανοῦνται καὶ κυβερνοῦνται, ὅταν ὁ χαρακτήρ των εἶναι δύσκολος. Ἀλλ' ὁ Ἰσπανικὸς λαὸς ἔχει τοιαύτην εὐθύτητα καὶ ὀρθοφροσύνην, ὥστε δικαιούται τις νὰ σευνένεται διὰ τὰς ἀρετὰς αὐτὰς. Διὰ νὰ κυβερνηθῇ μία χώρα, ἀρκεῖ μία δωδεκάς ταπεινοφρόνων καὶ φιλοπόνων ἀνδρῶν, πρακτικῶν καὶ ἀξιοπρεπῶν. Οἱ ἐπιτήδειοι, οἱ παραπολὺ σοφοί, οἱ εὐγλωττοὶ οἱ ῥήτορες, οἱ ἐμπειρικοί, εἶναι οἱ ἐθνικοὶ σκώροι, ποὺ καταστρέφουν τοὺς λαοὺς».

Μὲ τὸν ἴδιον πατριαρχικὸν τόνον ἀπαντᾷ ὁ Ντέ Ριβέρα πρὸς τοὺς ἐπικριτὰς του: «Ἐπὶ τέλους, πέστε μας τί θέλετε; Ὅλοι εἶναι εὐχαριστημένοι, οἱ δουλειᾶς πηγαίνουν καλὰ, ἡ πετρεῖα ἀνεβαίνει. Μήπως σὰς δυσαρρεστὴ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐσοδεία ἐφέτος ὑπῆρξε τόσο πλουσιοπάροχος;»

Καὶ ὁ λαὸς σιωπᾷ. Ἡ λογικιστρία πάντοτε ὑφίσταται. Ἐν τούτοις, ὁ φιλελεύθερος «Ἐλ Σόλ» (Ἡλῖος) τῆς Μαδρίτης εἶχε τὸ θάρρος νὰ εἴπῃ πρὸ τινος εἰς τὸν δικτάτορα: «Ἡμπορεῖτε νὰ

κάνετε ὅ,τι θέλετε, ἐπὶ τοῦ παρόντος. Κάποτε ὅμως θὰ τετρατισθῇ τὸ προσωρινὸν καθεστὸς».

Ὁ Ντέ Ριβέρα ὅμως δὲν βιάζεται καθόλου νὰ καταθέσῃ τὴν ἐξουσίαν. Διὰ τοῦτο δὲν φαίνεται πῶς καὶ πότε θὰ τετρατισθῇ ἡ δικτατορία. Ὁ κοινοβουλευτικὸς κόσμος εἶναι ἀνίκανος νὰ τὴν ἀνατρέψῃ. Ἀπομένει συνεπῶς νὰ διασπασθοῦν οἱ στρατιωτικοί. Ὁ Ντέ Ριβέρα δὲν ἠθέλησεν, εἴτε δὲν ἠμύρεσε νὰ μνηστῇ τὸν Μουσολίνι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συγκέντρωσιν ὅλης τῆς ἐξουσίας εἰς χεῖράς του. Εἶναι πρῶτος μεταξὺ ἰσῶν εἰς τὸ διευθυντήριον. Πρὸ μηνῶν παρ' ὀλίγον νὰ σημειωθῇ ῥήγμα εἰς αὐτό. Ὁ ὑπαρχηγὸς τοῦ Ντέ Ριβέρα ναύαρχος Μαγκάδ καὶ ὁ στρατηγὸς Χορνάνα διεφώνησαν διὰ τὴν ἐπίθεσιν ἐν Μαρόκῳ καὶ ἠπειλήσαν ν' ἀποχωρήσουν, ἀλλ' ἐπενέβη ὁ Βασιλεὺς καὶ ἀπετράτῃ ἡ παραίτησις των.

Καὶ ὁ Ντέ Ριβέρα εἶπε πρὸ τινος: «Δὲν φαντάζεσθε πόσον ἀνιάρθον εἶναι κανεὶς νὰ κυβερνᾷ. Σκέπτομαι μὲ φρίκην ὅτι πρέπει ἀκόμῃ ἐπὶ πολλὰ χρόνια νὰ κάμω αὐτὴν τὴν δουλειά...»

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὴν διεύθυνσιν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μέχρι τῆς ἐπανόδου ἐκ τῆς ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας περιουδείας τοῦ ἡμετέρου διευθυντοῦ κ. Ι. Μάλλωσῃ, ἀνέλαθεν ὁ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν μας συνεργατῶν κ. Ἀγγελος Τρωϊάνος, πρὸς ὃν δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ συνεργάται ἡμῶν διὰ τὸ δημοσιογραφικὸν μέρος τῆς «Ν. Ἐποχῆς». Τὴν διεύθυνσιν τοῦ Λογιστηρίου καὶ τῆς διεκπεραιώσεως διατηρεῖ πάντοτε ὁ κ. Ἡρακλῆς Θ. Μάλλωσῃς, ἐντεταλμένος ἀρμοδίως διὰ τὴν οικονομικὴν ἐκπροσώπησιν τῆς «Ν. Ἐποχῆς» ἐναντι τῶν κ. κ. συνδρομητῶν μας καὶ παντὸς ἄλλου συναλλασσομένου πρὸς αὐτήν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. συνδρομηταὶ μας, ὅπως ἐμβάσουν ἡμῖν τὰς συνδρομὰς των τοῦ β' ἔτους. Κατὰ κανόνα, αἱ συνδρομαὶ τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν περιοδικῶν εἶναι προπληρωτάαι. Τοῦτο ἔχοντες ὅπ' ὄψει των οἱ κ. κ. συνδρομηταί, ἂς διευκολύνωσιν ἡμᾶς ἐμβάζοντες τὰς συνδρομὰς των.

ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ ΚΟΜΠΑΝΥ ΙΝΚ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΤΑΔΙΟΥ 31 (Μέγχιρον Καραπάνου)

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΟΔΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ 44

1^{ΟΣ} ΚΛΑΔΟΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ

Ἐκτέλεισις Τραπεζικῶν ἐργασιῶν πάσης φύσεως. Ἀνοίγμα πιστώσεων ἐναντι φορτωτικῶν ἐγγράφων. Λογαριασμοὶ καταθέσεων ὄψεως καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα. Ἐκδοσις πιστωτικῶν Ἐπιστολῶν, μεταβίβασις Ταχ. καὶ Τηλεγρ. Ἐντολῶν Πληρωμῶν, ἔκδοσις ταξιδιωτικῶν Ἐπιταγῶν τῆς «Ἀμερικαν Ἐξπρές» (Traveler's cheques).

Ἰδιαίτεροι εὐκολίαι παρέχονται προκειμένου περὶ ἐργασιῶν εἰς Δολλάρια καὶ ἀνοίγματος πιστώσεων ἐναντι φορτωτικῶν ἐγγράφων ἐν Ἀμερικῇ.

Διαθέτουσα τέλειον δίκτυον Ὑποκαταστημάτων ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου, ἐξασφαλίζει ταχεῖαν τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως Τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Εὐρώπῃ: Λονδίνον, Λίβερπουλ, Σαούθαμπτον, Γλασκῶδη, Ἐδιμβούργον, Παρίσι, Χάβρη, Μασσαλία, Νίκια, Ἰντερλάκων, Λουκέρνη, Ζυρίχη, Ἀμβέρσα, Βρυξέλαι, Ρώμη, Νεάπολις, Γένοβα, Φλωρεντία, Βερολίνον, Ἀμβούργον, Βρέμη, Ἀρστερνταμ, Ρότερνταμ, Κοπεγχάγη, Κωνσταντινούπολις.

Ἐν Ἰνδία: Καλκούτα, Βομβάη.

Ἐν Κίνα: Χογκόγκ, Σαγκάη, Τσαντσί, Πεκίνον.

Ἐν Νοτίῳ Ἀμερικῇ: Βολιπαραΐζο, Μοντεβιδέο, Μπουένος Ἀϊρες.

Ἐν Ἰαπωνίᾳ: Γιόκοχαμα.

Ἐν Φιλιππίναις: Μανίλα.

Ἐν Αἰγύπτῳ: Κάϊρον.

Ἐν Παλαιστίνῃ: Ἱερουσαλήμ.

Ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις: 30 ὑποκαταστήματα.

Ἐν Καναδᾷ: Μοντρεάλ, Τορόντο, Γουίνπεργκ.

2^{ΟΣ} ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Ἐξασφαλίζει πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τοὺς ταξιδεύοντας.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ Ο "ΤΙΤΑΝ,"

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 3.000.000 ΔΡΑΧ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 6-54

Τηλεγραφική Διεύθυνσις

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33 ΤΗΛ. ΑΡΙΘ. 5-77

Γραφεία Φορτώσεων ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τηλ. ἀριθ. 2-73

"ΣΙΜΕΝΤΟΤΙΤΑΝ ΑΘΗΝΑΣ,"

Τσιμέντα «Τιτάν» τύπου «Πορτλάν» (Giment artificiel Portland) ανταποκρινόμενα εις τους αυστηροτέρους επισήμους κανονισμούς των πεπολιτισμένων Κρατών δι' έργα εκ Μπετόν πάσης φύσεως.

Béton armé λιμενικά, πλακοποιία, επιστρώσεις, υποστρώσεις δδών, κατασκευή πλίνθων (τούβλων) και δγκολίθων (αγκωνάρια), πρέκια κτλ.

Τσιμέντο «Κύνλωψ». Ειδική κονία, κατάλληλος διά την παρασκευήν υδραυλικών άμμοκονιαμάτων διά συνήθεις λιθοδομάς ή πλινθοδομάς, αντικαθιστώσα με πλείστα δσα προτερήματα τὰ άμμοκονιάματα εξ άσβέστου.

Πολύ ταχύτερα πήξις. Άσυγκρίτως μεγαλειτέρα άντοχή, όθεν : Ταχύτης έκτελέσεως. Σημαντική ελάττωσις του πάχους των τοίχων, ήτοι : Κέρδος εις χρήσιμον χώρον και οικονομία εις έργατικά και όγκον λιθοδομής.

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΔΙ' ΕΡΓΑ ΛΙΜΕΝΙΚΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : "ΟΙΝΟΒΟΥΤΡΥΣ,"

Έταιρικόν κεφάλαιον όλοκλήρως καταβεβλημένον Δρ. 10.000.000.—

Άποθεματικόν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1922 » 11.616.111.—

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ & ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΑΙ

Έν Μύλοις (Άθηνών), Έλευσίνι, Καλάμαις, Θεσσαλονίκη, Άχαΐα, Πάρω, Κύμη, Βελλίκα, Γαστιούνη, Βραχατίω, Δευκάδι, Σάμω, Άλιβερίω, Μακροπούλω (Αιτικής).

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΟΙΝΟΙ : Λευκοί, Έρυθροί, Γλυκοί, Μοσχάτοι.

ΟΙΝΟΠ. ΚΑΘΑΡΟΝ διά ποτοποιήαν και μετουσιωμένον διά φωτισμόν και θερμάνσιν.

ΟΙΝΟΙ ΕΙΣ ΦΙΑΛΑΣ : Έπιτραπέζιοι, τονωτικοί, θρεπτικοί.

ΒΕΡΜΟΥΤ (εκ φυσικού Μοσχάτου).

ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΟΙΝΟΥ : Μεγάλη παρακαταθήκη παλαιών αποσταγμάτων οίνου, παραγωγής του έν Μύλοις Άποσταγματοποιείου.

ΚΟΝΙΑΚ άρίστης ποιότητος εκ παλαιού αποστάγματος.